

Nagy László:

Meddig terjed az alternativitás határa?

Hungarista tankönyvsorozat kicsiknek és nagyoknak

Bakay Kornél és a nyilasok rehabilitálása

Amikor az alternatív tankönyvek megjelentek a tankönyvpiacra és oktatási intézményeink szabad kezet kaptak a tananyag kiválasztásában, senki sem gondolta, hogy előbb-utóbb Szálasi Ferenc és nyilas körének zavaros történelemszemlélete is helyet kap majd a magyar oktatási rendszer kanonizált történelemfelfogásai között. Mint ahogy valószínűsíthetően nem gondolta az államszocialista évtizedekben a Magyar Tudományos Akadémia korántsem „szerény kenyerét majszolgató” régészbojtár, Bakay Kornél sem, hogy egyszer lehetősége nyílik majd az általa oly nagyon tisztelt hungarista vezér eszméinek népszerűsítésére. De beköszöntött a rendszerváltás és a szólásszabadság jegyében minden, még a nyugaton börtönbüntetéssel szankcionált holokauszttagadás bűnténye is megengedetté vált. Múzeumigazgatóként Bakay Kornél sem riadt vissza, hogy közzei telephelyén Szálasi Ferencet rehabilitáló kiállítást szervezzon. Hiába követte ezt országos méretű felháborodás, ami állásvesztésével járt együtt, Bakay újabb kikaput keresett, hogy támadást intézzon a történettudomány ellen.

A László Gyula Történelmi és Kulturális Egyesület volt az, amelyik anyagi tőkéjével az elképzelés mellé állt, ennek következtében egy tankönyvcsomag látott napvilágot, melynek terjesztésébe, forgalmazásába a Püski Kiadó is beszállt. 2004-ben piacra került Bakay Kornél - Harangozó Imre - Molnár V. József Történelem 5. osztályosoknak (Alternatív történelem tankönyv 11-12 éves gyermekek számára) c. könyve, ezt követte 2005-ben a 6. osztályosok számára írt munka Bakay Kornél – Csajághy Gyula – Molnár V. József és Nagy Gyula tollából. Bakay Kornél nemcsak íróként vett részt a sorozat elkészítésében, hanem főszerkesztőként is jegyzi a két tankönyvet, amelyek gyakorlatilag a kalandor Zajti Ferenc nézetein alapuló, Szálasi Ferenc által népszerűvé tett gondvánai-sumér-szkíta-pártus-magyar azonosságelméletére épülnek. A tudományos szempontból teljesen értékelhetetlen nyilas „történészek”, a pártfunkcionárius, majd a hungarista emigráció egyik vezető személyisége Baráth Tibor¹ és követője, a Dél-Amerikában élő Badiny Jós Ferenc ezt a teóriát aztán antiszemita alapon (minden nagy kultúrát magyarnak minősítve és minden hanyatlást a szemita beáramlásnak tulajdonítva) könyveikben és kiadványaikban (pl. Magyar Turán-Sumir Szemle) hosszasan bizonygatták, s még az ún. nemzeti-konzervatív magyar emigráció is elhatárolódott tőlük. Bakay elfelejtett ugyan a tankönyvekhez ajánlott irodalmat és bibliográfiát írni, de alapos elemzés után nyilvánvaló, hogy Zajti Ferenc, Szálasi Ferenc és Baráth Tibor téziseiből és „kutatósi eredményeiből” építkeznek. A két általános iskolai tankönyv mellett három egyetemisták számára készült könyv is napvilágot látott Bakay Kornél tollából, Őstörténetünk régészeti forrásai I-III. címmel. Ezek a miskolci Nagy Lajos Király Magánegyetemen használatban lévő jegyzetek a történelemhamisítás magasiskoláját képezik (és mint ilyet, negatív példaként mindenhol tanítani kellene), hiszen az elképesztő mennyiségű hivatkozás és lábjegyzet között az átlagos olvasó aligha tudja kiszűrni a hungarista forrásokat. Bonyolítja a helyzetet, hogy a nyilas szerzőkre viszonylag kevésszer, elsősorban a párthusok taglalása során utal (többek között Zajti, Baráth, Badiny Jós és a szélsőjobboldali, Imrédy köréhez tartozó Padányi Viktor műveire), de a jegyzetsorozat szemléletmódja egyértelművé teszi a hungarista vonatkozásokat. Az egyetemi kiadványok helyzetéről Gidáné Orsós Erzsébet a Jövőkutatók – Cigány értelmiségiek mondják c. könyvben a következőket írja: „Az egri főiskolán megjelent egy jegyzet, ami tele volt előítéletes szövegekkel. „Ahogy a cigányok telepeit eltöröltük, úgy kell a kultúrájukat is

eltörölni” – szölt az egyik mondat. És asszimilálni kell őket. Döbbenetes, hogy ezt ma Magyarországon le lehet írni. Ezt a jegyzetet bevonták, de sokkal több van forgalomban. Több száz fiataalt képeznek ezekből a tankönyvekből.”²

A nyilas tankönyvcsomag célkitűzései

Az 5. osztályos tankönyv bevezetőjében Bakay előrebocsátja nagyszabású tankönyvprojektjének koncepcióját, amely a felnövekvő generáció történelemszemléletét kívánja szélsőjobboldali-hungarista szellemben befolyásolni: „Sorsunkban régóta élt az a vágy, hogy új magyar történelmi tankönyvek kerülhessenek a gyermekeink kezében kezdve az ötödik osztállyal s eljutva egészen az érettségiző fiataljainkig, sőt azon túl is. Valljuk és hisszük, a magyar jövő ezen áll vagy bukik. Az egyetemi tankönyv gyanánt használható Őstörténetünk régészeti forrásai I-II. és III. kötete már készen van³, az általános iskola 6-7. és 8. osztályosai, valamint a gimnáziumi négy osztály számára írt tankönyvek 2005/07-ben a könyvesboltokba kerülnek. Kiadónk és fő támogatónk a László Gyula Kulturális Egyesület összesen 16 tankönyv kiadását vállalta: négy általános iskolait, négy gimnáziumit és nyolc egyetemit.”⁴ Az elképzelés csak félig valósult meg, de még ezek a könyvek is mérhetetlen károkat okoznak a felnövekvő generáció identitástudatának kialakításában. Nem tudjuk, mely iskolákban tanítanak ezekből a nyilas propagandakönyvekből, de a Kulturális és Oktatási Minisztériumnak mielőbb felmérést kellene végezni, mely oktatási intézmények érintettek az ügyben.

Bakay elővigyázatos „cukrosbácsiként” azokra a diákokra is gondol, akik olyan iskolákban kénytelenek tanulni, ahol a hivatalos tanmenet nem az ő munkáját írja elő: „Amikor történelem órára készültök, a táskába, a hátizsákba nem ezt a könyvet kell elsőként berakni, mert hiszen a tanár néni vagy a tanár bácsi más könyvekből tanít benneteket. De azért ebbe a könyvbe is olvasgassatok bele, nézegessétek meg a képeit, kövessétek a benne leírt eseményeket. Hamarosan észre fogjátok venni, hogy ez a történelemkönyv más, mint az előírt iskolai tankönyvek. Egyrészt kiegészíti azokat, másrészt olyanról is mesél, amelyekről a többi könyvben szó sem esik.”⁵ A szélsőjobboldali történész az objektivitáson alapuló történelemtanításnak és történelemszemléletnek üzen hadat: „Sem a tantervi előírások, sem a tananyagok nem azt a célt tűzik az iskolák elé, hogy a világot egy magyar gyermek szemével láttassák, hanem sokkal inkább azt, hogy a semleges egyetemességet tekintsék a legfőbb értéknek, amelyhez semmiféle érzelmi kötődés nem kapcsolható, sőt, a kis magyar lelkekbe ezzel a módszerrel már idejekorán belesulykolható, beleégethető: a magyarság csak a történelem peremén létezett a kezdetektől fogva, hiszen a hivatalosan előírt tankönyvekben az ún. emberré válás folyamatának döbbenetesen kezdetleges leírása után az ókori Kelet, a görög, majd a római történelem és kultúra hosszadalmas taglalása következik s csak a tankönyvek legvégén kerül sor, mindösszesen 15-17 oldalnyi terjedelemben a magyar őstörténet összegzésére. De ez az összegzés is magáért beszél! Mi azt a célt tűztük magunk elé, hogy a 11-12 éves gyermekeink rendkívül fogékony és még el és meg nem rontott tudatába elültessük az igazi tudás mustármagját, mégpedig úgy, hogy az egész világ történelmét a magyar nép históriájának szemszögéből mutassuk be.”⁶ A demagóg szöveg hemzseg a rosszindulatú csúsztatásoktól, ugyanis az iskolai történelemtankönyvek párhuzamosan, kronologikus sorrendben haladnak végig az egyetemes és az ennek kontextusába beágyazott magyar történelem eseményein. Összességében a magyar történelemről sokkal többet meg lehet tudni tankönyveinkből, mint bármely más ország történetéről. Tankönyveinket ismerő történészként, történelemtanárként tapasztalatom, hogy összességében a magyar-egyetemes történelem aránya sok esetben túllép az 50-50%-on, mintegy 60-40%-os az arány, országunk történelme javára! És miként definiálható a Bakay

által oly szívesen hangoztatott „igazi tudás” avagy „igazi történelem”. Akkor minden eddigi tudásunk hamis lenne és csak a nyilas házmesteríróknak lenne igazuk?

A magyarság történetének három centrális kérdését kívánja kiemelni: a fajiságot-nyelvet (ezt, mint látni fogjuk nyilas példák alapján, megfelelteti egymásnak), a dicsőséges nagyhatalmi státust (természetesen, ezt is túlozva) és Trianont: „Célunk annak bemutatása is, hogy miért és miben egyedülálló a magyarság történelme a többi néphez képest? Legelőször is abban, hogy mi vagyunk az egyetlen Keletről ide érkezett, nem indoeurópai nyelvű, ugyanakkor tiszta europid embertani fajtájú népessége Európának. Másodsorban abban, hogy a magyar állam hét évszázadon (9-16.sz.) át Európa meghatározó hatalmi tényezője volt, amely státusát 1526 után elvesztette. Harmadjára abban, hogy az ősi országunkat tudatosan és előre eltervezett módon feldarabolták s ezáltal a magyar nemzet érzelmi és biológiai közösségét erőszakosan megszüntették.” (Megjegyzés: a biológiai közösség a magyar népre, mint sokszorosán kevert fajtára még a honfoglalás korában –a törökökkel, kazárokkal való keveredés miatt- sem volt igaz. Vajon ki az a magyar ember, amelyik valamelyik honfoglaló törzsre vissza tudja vezetni a családfáját?)⁷ Bakay szubjektív hangvételű visszaemlékezésében leírja, ő neki hogyan tanította a „tanító bácsi” a történelmet: „Azt a Kárpát-hazát, amelyet galádul elvettek tőlünk 1920.jún.4.-én, Trianon gyalázatos napján, amely döntést tanítónk nem tartott véglegesnek. Ő úgy tanította, hogy a magyar hazát a Kárpátok és az Alpok ölelik körül s délen a Száva folyó zárja le.”⁸

A türelmetlen sovinizmus megtalálja azt a pontot, ahonnan kezdve átírhatja történelmünket a maga szájízének megfelelően. Ez a pont a finnugor-elmélet kérdése és annak megkérdőjelezése, hogy a magyar nép csak a 900-as években (jóval az ókori Mezopotámia, Egyiptom, Izrael, görög városállamok, macedón birodalom, római birodalom után) válik történelmi tényezővé (és valljuk be őszintén, nem azért, hogy bármiféle kisebbségi érzést keltsünk fel nemzeti öntudatunkban, történelmi súlya sem mérhető az előbb felsoroltakhoz). A finnugor eredet valamiért derogál egyeseknek és ezt azzal kívánják kompenzálni, hogy azt állítják, minden kultúra kiindulópontja a magyar népnél keresendő és az összes kultúrteremtő nemzet voltaképpen magyar volt. Bakay így polemizál a finnugor múltunkkal: „A magyar nyelv lényegében egyedülálló nyelv a világon! Egyedülálló azért, mert igazi közeli rokona nincs. Vannak ugyan olyan rokon-nyelvek, amelyek nyelvtani szerkezetükben és csekély számú szavaikban némi rokonságot mutatnak a magyarral (pl. a finn, az észt, a lapp, a lív, a mordvin, a cseremis, a komi, a mari, a manysi, a hanti), ám ezek a hasonlóságok nem túl mélyek, így nem lehetnek döntő jelentőségük a mi nyelvünkre nézve.”⁹ A 6-os történelemtankönyv végén található szómagyarázatban a finnugor címszónál pedig még tovább megy: „Mára hiteltelenné lett elmélet arról, hogy őseink egy őshazában lakván – rokonságban álltak olyan hasonló nyelvű népekkel, akik halászattal, vadászattal, gyűjtögetéssel tengették életüket. Ma már a többség tudja, hogy ez a származáselmélet idejét múlt.”¹⁰ Vajon kit tekint Bakay a többségnek?

A hungarista propaganda-„történész”, Baráth Tibor

Ez a gondolatmenet megdöbbentő hasonlóságot mutat a Szálasi udvari történetírója, Baráth Tibor által leírtakkal. A meggyőződéses hungarista „történészt” 1944 októberében Szálasi Ferenc nevezte ki a Vallás- és Közoktatásügyi Minisztérium egyetemi és főiskolai ügyekkel foglalkozó IV. ügyosztály vezetőjének. Nevéhez fűződik másik két hírhedt hungarista politikus, Csilléry András (egyetemek és főiskolák áttelepítésének kormánybiztosa) és Kisbarnaki Farkas Ferenc (országos elhelyezési és kitelepülési kormánybiztos) társaságában a felsőoktatási intézmények Németországba való áttelepítése. Baráth dilettantizmusa pár hónapos regnálása alatt felbecsülhetetlen károkat okozott a magyar felsőoktatásnak, ő vitte keresztül Rajniss Ferenc kultuszminiszter rendeleteit, melyek az oktatási színvonal

„mélyrepülését” és a tanintézmények alkalmatlan személyekkel való feltöltését irányozták elő (a kilencedik félévet végző orvostanhallgatóknak gyakorlatilag disszertáció és államvizsga nélkül kiadták a diplomát; az egyetemek közgazdasági és orvosi karain azoknak a diákoknak, akik elmulasztották első szigorlatukat letenni, érvénytelen féléveiket be kellett számítani; a hadi érdemeket szerzett személyeknek akkor is engedélyezték a továbbtanulást, ill. az érettségi vagy a képesítő vizsga letételét, ha erre eddigi eredményeik alapján nem lettek volna bocsáthatók).¹¹ Baráth Tibor „történeszi” tevékenysége azonban még ezt is képes alulmúlni: A magyar népek őstörténete c. hét kötetes munkájában azt igyekszik görcsösen bizonygatni, hogy minden igazi kultúrteremtő nép, a sumér, az egyiptomi, a görög, a római, a kelta, a frank, a germán magyar volt és nyelvük is a magyar nyelvnek feleltethető meg. Ezt a mindenütt jelenlévő magyar népet fajisága alapján tiszta árjának feltételezi. Olyan képtelenségeket állít, hogy az ókori egyiptomi hieroglifák nyelve magyar, sőt még Homérosz is a mi szép anyanyelvünkön írt! Az értékteremtő magyarral szemben a „csúnya, gonosz, testileg is alacsony, torz” szemitát feltételezi, amelynek egyetlen célja a világalom megszerzése és az árja magyar népek rabszolgaságba taszítása. Így olyan népeket is szemitáknak tekint, amelyeknek a valóságban semmi köze nincs a szemitákhoz és a zsidósághoz (pl. a görög felvilágosodást is –csúsztatásokkal, alaptalan rágalomokkal, a dór bevándorlókat szemita eredetűnek tartva- a zsidó szellem rombolásaként írja le, pedig mint tudjuk, Szókratész és köre jóformán csak az elnevezését ismerhette az izraelitáknak). De Baráth Tibort a reális tények nem zavartatták, ő igazi propaganda-„történesz” volt, aki a Kárpát-Duna Nagy Haza, Hungarista Birodalom megteremtéséhez adta volna a szellemi muníciót. A Magyar népek őstörténetének a nyelv és a faj egységét felvázoló előszava rögtön a második bekezdésben kitér a finnugor-elmélet lehető legteljesebb elutasítására: „A magyar őstörténeti kutatások szempontjából ez a sikertelenség sok ígéretet tartalmaz. Abból az anyagból ugyanis amit a nemzetközi tudomány nagy áldozatokkal felszínre hozott, de nem értett meg, mi a magyar őstörténetre vonatkozólag már eddig is sokat tudtunk hasznosítani. Az onnan kiemelhető magyar adatok zömükben az időszámításunk előtti első négy évezredből származnak és jelentőségben sokszorosan felülmúlják azt, amit a finnugor ívású tudósok a maguk tételére az elmúlt száz esztendő alatt összehordtak. / Ezek előtt az adatok előtt, amelyek között összefüggő nagyobb magyar nyelvemlékek is szép számmal akadnak, meghökkenve állunk. Meglep bennünket az adatok nagy régisége és azok földrajzi előfordulási helye. A finnugor nyelvészeti eredményekre felépített magyar őstörténet sarkalatos tételei szerint ugyanis kizárt dolog, hogy az időszámítást megelőző időkből magyar nyelvemlék létezhessék, méghozzá a Régi Keleten. Hiszen ha ezen a földrajzi tájon a mondott időből akárcsak egyetlen egy hiteles magyar szöveg is található, az pusztán létével máris szétfeszíti a finnugor kereteket és megcáfolja a magyar őshazának Ural- Szibériában való elképzelését. Márpedig ilyen Krisztus előtti időből származó hiteles magyar szöveg nemcsak egy került elő, hanem e könyv maga is száznál többet mutat be. Ezért ne csodálkozzunk, ha az új utakon járó történet kutatók a finnugor elméletet elavult elméletnek tekintik és helytállóbb magyar őstörténeti elképzelést szorgalmaznak.”¹²

Még az ősemlék is magyar...

Bakay Kornél tankönyve voltaképpen ehhez a Baráth Tibor-féle történelemszemlélethez kapcsolódik. Az őstörténet tárgyalását a Darwin-elmélet bírálatával (és ki nem mondva, de az egész könyv szellemiségéből következően, a bibliai teremtésmítosz elismerésével) kezdi: „Ma már világosan látjuk, hogy a mai embernek (Homo Sapiens Sapiens) még a viszonylag fejlett neandervölgyi fajta sem volt elődje, akik közel félmillió évvel ezelőtt népesítették be Európa nagy részét. Elég rápillantani az emberszabású majom és az ember agykoponyájára s látjuk az alapvető különbséget. Ember majomtól nem származhatott!”¹³ Itt van egy csúsztatás, amelyre

érdeemes felhívni a figyelmet: Darwin és követői sohasem állították, hogy az ember evolúció révén a majomból fejlődött ki, mindössze annyit feltételeztek, hogy létezik egy közös ő, mely mind az emberszabású majmok, mind a biológiai jellegzetességei alapján a főemlősök kategóriájába sorolt ember elődjének tekinthető.

Ezt követően Bakay mindjárt behozza azt az elképzelést, miszerint az ősember is magyar volt. Az ősi barlangrajzokat, melynek nyilvánvaló a figurális ábrázolása, ősi magyar rovásírásként vizionálja: „megdöbbentő a hasonlóság az ő-írásjelek és a magyar rovásbetűs abc között!”¹⁴ Itt is különböző logikai bakugrásokkal jut el hipotézise magyarázatáig: „Ez a székel-y-magyar rovás abc. Évszázadokkal ezelőtt a magyar tudósok egészen másként vélekedtek a mi műveltségünkről, mint manapság. Baranyai Decsi János 1598-ban az alábbiakat fejtette ki: a magyar nép sokkal régebbi, mint a külföldiek és a Kelet-ázsiai szkítáktól származik. (Jobbról balra írják a betűket.) / S gondolnánk-e, hogy a magyar írás abc betűi- és szótagjelei a legősibb betűkészletet alkotják? De nemcsak betűink ilyen régiek, hanem számírásunk is, hiszen az erdélyi sóvágók mennyiség-jelei szinte pontos másai az őskőkori festményeken megfigyelhető számjeleknek. Sokan még ma sem hiszik el, hogy a barlangi festményeken nem nyilvesszők láthatók, hanem betűk és számok.”¹⁵

Baráth Tibor is azt állítja, az őskor egyetlen viszonylag fejlett kultúrájú, „írástudó” népeleme a magyar volt. Bár Bakay ebből verbálisan mindössze azt veszi át, hogy „a mai ember közvetlen elődje, a neandervölgyihez hasonlóan Afrikából terjedt szét”¹⁶, a Baráth által leírtakból ennek a háttere is világosan kirajzolódik: „A Régi Kelet klímátörténete magyarázatul szolgál arra, hogy miért indult el a két magyar nyelvű népág, az északon lakó hun és a délen lakó magyar egymás irányában a történelmi találkozóra és közös nemzet kialakítására. ... Régészeti megállapítások szerint, amint a jégtakaró elolvadt és a felszabadult földterületen a növény- és állatvilág újra megjelent, az ősemberiség is elhagyta hegyvidéki menhelyeit és fokozatosan szétáradt az új lehetőségek között. E szétáradás a bennünket érdeklő földrészen legkorábban a kaukázusi menhelyről történt meg. ... Innen, a kaukázusi menhelyről ment a lakosság egyrészt délnyugat felé, a Habúr, Jordán, Orontes folyók mellékeire, ahol Jerikó és Jármó a legrégebbi eddig ismert csiszolt kőkori telepek; másrészt délkelet felé, a Kaspi-tó alá (Hurkaisi-tó) és a Tigris folyó vidékére, meg az iráni beltenger egyre szélesedő partvidékére (91m. 5, 370 sk; 122m. 74; 14m. 167; 146m. 85). A másik gócpont, ahol a neolitikus kultúra korai nyomait megtalálták, Délkelet-Afrikában volt, a Nagy tavak vidékén. A földművelés, állattenyésztés és rendszeres helyben lakás nyomait itt az i. sz. e. IV. évezred elejéről kelteznek. A letelepült élet legrégebbi nyomait a Turkani kerületben lévő Magasi község határában találták meg a Nakuru folyó vidékén lévő Hyrax dombon, továbbá az Eburru hegy alatt és a Njoro folyónál (39m. 26, 4~, 104, 198). Innen sugárzott szét a neolitikus kultúra fokozatosan észak és kelet felé, hogy végül kitöltse a Régi Kelet egész déli félholdját. Minden egyezik tehát azzal, amit más adatok egybevetéséből a megelőző lapokon előadtunk. ... Az tény, hogy a két ősi gócpontból gyarmatosított területeken az időszámítás előtti IV. és III. évezred fordulóján a magyar nyelv már kiterjedt használatban volt; ezt írásos okmányokkal bőségesen tudjuk bizonyítani.”¹⁷

Szálasi Ferenc is a magyarságot tekintette a legősibb népnek és az afrikai területről származtatta az eredetet. Zavaros fejtegetésében az évmilliárdokkal ezelőtt létezett őskontinensről, Gondvánáról (Dél-Amerika és Afrika egysége kettéválása előtt – Szálasi még a fogalom magyarázatával is adós marad) írt és ennek népszerűségét, az ún. gondvánai fajt, a magyart tette meg felsőbbrendű fajnak. (Szemben Baráth Tiborral, aki felsőbbrendű árjának feltételezte a magyart!) A többi fajt, az árját, az elő-ázsiai (semitát), a négert és az indiánt alsóbbrendűnek tartotta Szálasi és kialakulásukról semmit sem írt. A valóságban az általa meghatározott időben földünkön még nem alakult ki emberi élet. Elméletére még bizonyítékot sem hoz fel, csupán ezekkel a szavakkal próbálja magyarázni: “Én magam tanulmányaim során emberbiológiai elképzelésekkel is foglalkoztam és erre vonatkozó irodalmat is

olvastam.” Szálasi a tiszta gondvái faját kívánta kitenyészteni a hungarista munkaállamban, miként a Harmadik Birodalomban Hitler az árja fajt: „Célunk volt tehát ezt a gondvái törzsfaját kitenyészteni, amennyiben százszázalékos ilyen faját kitenyészteni lehetséges és megtisztítani minden más beütéstől, Magyarországon például a leggyakrabban előforduló árja (nordicus, mediterrán) és semita beütésektől. A tiszta faj kitenyésztese pedig azért volt gyakorlati célom, mert egészséges politikát csak egészséges fajú emberekkel tudok végrehajtani.”¹⁸

A nyilasok elképzelései szerint nemcsak a világ többi részén volt domináns nép a magyar, hanem a Kárpát-medencében is őshonos volt. Bakay a génkutatásokra hivatkozik a faji kontinuitás alátámasztására: „Legújabbán a tudósok a génvizsgálat révén (DNS vagy DNA) kimutatták, hogy 35-40 ezer évvel ezelőtt magyar fajta-jellegű emberek is lakták mai hazánk földjét.” A vonatkozó képaláírásban pedig azt állítja, „a DNS-vizsgálatok lehetővé teszik a tízezer évvel ezelőtt élt emberek rokonsági fokának megállapítását.”

Harc a finnugor-elmélet ellen

A finnugor-elméletet is genetikai alapon és egy bizonyíthatatlan migráció feltételezésével igyekszik cáfolni: „A rénszarvasok nyomában az akkori vadász népesség egy része északra felé vonult s talán ekkor (8-9 ezer évvel ezelőtt) váltottak nyelvet a finnek és az észtek ősei, akik nem a mi génjellemzőinket bírják, tehát valójában nem rokonaink, de átvették ősnyelvünk szerkezetét és jónéhány alapszavát.”¹⁹ Baráth Tibor is hasonlókat állít, a magyar primátusát hangsúlyozva: „Megértjük ezek után, ha a maguk tudományos eredményeiben ma is vakon hívó finnugor nyelvészeknek és híveiknek a hallottak hátborzongató újságként szolgálnak, hiszen ha mindez igaz, tanszékek bukhatnak el, folyóiratok szűnnek meg vagy alakulnak át és a hivatalos magyar kultúrpolitikának összes nyelvi és történeti könyveit újra kell írnia. A finnugor elmélet védelmezői utolsó ellenvetésként azt hozzák fel: jó, jó, de mindez akármennyire kézenfekvő, elfogadható csak akkor lehet, ha az új elgondolásba a magyarral rokon balti és urali nyelvek is beleilleszthetők. Ez tökéletesen igaz, a beillesztés nemcsak igényelhető, hanem szükségszerű és meg is történt: a balti és urali népek is a magyar nyelvű hatalmas keleti közösségből szakadtak ki, nekik is van bizonyítható ókori történetük, nemcsak a Kaukázustól délre, hanem Kelet-Európában is.”²⁰

Sumér-magyar azonosság

Baráth Tibor és Bakay Kornél gondolatmenetét tovább bonyolítja az, hogy a Kárpát-medencében élő magyart és a Mezopotámiában élő sumért már az őskorban is nyelvileg és fajilag azonos népnek tekintik. Szálasi Ferenc is azonos népnek tartotta a sumért és a magyart, de mivel teljes egészében, fenntartások nélkül átvette Zajti Ferenc elméletét a sumer-szkíta-párthus-magyar azonosságról, nem bocsátkozott ennek részletesebb taglalásába.²¹ Bakay korábbi megállapítását, miszerint az írást rovásírás formájában a magyar nép találta fel, így bővíti ki: „A mennyiségek rögzítésére talán a legkorábban volt szükség, hiszen a vagyon és a tulajdon másként nem tartható nyilván. Nem véletlen, hogy a legősibb számtani műveleteket ugyanaz a nép fejlesztette ki, amelyik az írást kitalálta. Ez a nép a sumér nevű nép volt.”²² Baráth Tiborra célozva, de meg nem nevezve a nyilas „történészt” kijelenti, „az újabb írástörténeti kutatások egyre határozottabban azt mutatják, hogy a magyar rovásbetűs írásnak szoros kapcsolatai vannak a sumér ékírás jeleivel.” És itt egy olyan példát hoz fel Bakay, amely kétséget kizáróan egyértelművé teszi, hogy Baráth könyvét elsődleges forrásnak tekinti: „Érdemes figyelmesen tanulmányozni az Erdélyben talált híres alsótatárlaki korongot is, s ha elmélyülten vizsgáljuk, számos meglepetésben lehet részünk! Ne féljete, bátran, kötöttségek nélkül, tehát szárnyalóan gondolkodni! Ne csak nézzetek, de lássatok is! És ne

higgyetek a kishitűeknek! Tanuljuk meg tehát az ősi írásjeleket, mert a betűírás ebből az ősi írásból fejlődött ki. Általában a föníciaiaknak tulajdonítják a hangokat jelölő betűk (a 32 mássalhangzó) megalkotását, amely azután alapja lett a görögnek és a latinak is.” A fejezet végén a manipuláló célzat szellemében azt a kérdést teszi fel a szerző: „Miért mondhatjuk, hogy a magyar rovásírás abc a világ legrégebbi jelrendszere?” Az egyik képaláírás pedig a következő: „A tartariai (vagy újabb nevén alsótatárlaki) sumer piktogramokkal ellátott agyagtáblák.” Az 5. osztályos kisiskolás tudatában így a magyar és a sumér végleg összekapcsolódik.²³

Az 1961-ben felszínre hozott alsótatárlaki három agyagtábla feliratait és ábráit több román, német, angol, olasz és amerikai történész tanulmányozta, mikor Baráth Tibor meglepő magyarázattal állt elő, miszerint az agyagtáblák magyar nyelvűek és egy ókori napvárta, csillagvizsgáló alkatelemei voltak: „A szóban forgó helyen eredetileg egy tudós pap, egy "Tóthúr" lakott, aki - miként az egyiptomi Tóth is tette, - a Nap járását figyelte s számolta a napokat. Bizonyára róla nevezték el a lakot "Tóth úr lakának" s ebből alakult ki hangrendbe ugrással a mai Tat-ár-laka. Észrevételünket, hogy a tatárlaki táblák a Nap járásának figyelésére szolgáltak, megerősíti az a további mozzanat, hogy rajtuk olyan állatok szerepelnek - rák és bak - amelyek az állatövben a Nap évi járását jelző csillagképek jelei. Ezek az elemek együttesen már közérthetően mondják, hogy amivel szemben állunk, az egy NAP-T-AR, Naptár. E műszer megfelelő beállításával ugyanis megfigyelhető volt a "nyári napmegálló" (solstitium) amikor a Nap tizenegyszer egymás után (június 10-20) ugyanazon a helyen kel, ugyanabban az időben.” A feliratokat a következőképpen „fejtette meg”: 1.: „„Ez irány elé jön Isten négy órakor (hónap jele:) Rák övön tíz telek után.” A felirat értelméből kiderül, hogy a Nap keltét figyelő, lyukkal is ellátott korong úgy volt betájolva, bizonyára egy fa tok segítségével, hogy vele a nyári napmegállót lehessen észlelni, a június 10-től 20-ig terjedő időt, akkor kel ugyanis a Nap a tatárlaki délkörön pár perccel hajnali négy óra után.” 2.: „A Nap (az Ég ura) itt a Rákkor jön A napszekér lyukába.” Vagyis a téglalap alakú műszer szintén a nyári napmegálló megfigyelésére szolgált.” 3. Ezen csak ábrák találhatóak, a központi figura egy kecskebak amely „a téli napfordulót (december 25) jelzi, ami akkoriban a Bak- csillagkép havában zajlott le, ha már a nyárpont a Rákba esett. Magyarországon az égbolt decemberben általában borult, a Nap sugarait nem lehet észlelni, nyilván ezért nincs naplyuk ezen a táblán.” A konklúzió a teljes történelmi dilettantizmust mutatja: „Vizsgálatainkat abban összegezhetjük, hogy a tatárlaki agyagtáblák rendkívül súlyos tárgyi bizonyítékot szolgáltatnak ahhoz a főbenjáró megállapításhoz, hogy a Duna-medencében a Kr. e. II. évezred közepén már régóta laknak magyar ajkú népek.” Természetesen, ezt az interpretációt a hungarista emigráción kívül senki említésre nem méltatta.²⁴

A tatárlaki korongban találta meg Bakay azt a megfelelő felvezetést, amely után egyértelműen kimondja: „Az ékírással feljegyzett sok tízezer szöveg- emlék alapján egyértelműen megállapítható, hogy a sumér nyelv olyan felépítésű, mint a mi magyar nyelvünk, tehát ragokkal és képzőkkel alkotott új szavakat, mondatszerkesztése is merőben más, mint a szemita vagy az indoeurópai nyelveké. ... A mi magyar nyelvünkről mindenütt azt tanítják, hogy finnugor nyelv, amely a mai formájában alig másfél ezer éve alakult ki. Ez teljesen lehetetlen feltevés és nemcsak azért káros, mert elszigetel bennünket, hanem azért is, mert nem teszi lehetővé, hogy pontos és megalapozott összevetéseket végezzenek a nyelvészek olyan ősrégi nyelvekkel, mint pl. a sumér.” És itt következik Bakay tankönyvének első antiszemita kitétele: „a sumerek embertani alkatukban sem szemiták!”²⁵ Annak ellenére, hogy a háromszáz éves sumér uralom után az akkádok meghódították a térséget, a népességet asszimilálva átvették a sumérok nyelvét, Bakay így ír nyelvükről: „Az akkád nyelv nem rokona a sumérnak!” (Valójában az akkád nyelv megszűnt létezni.) Ezt követően röviden összefoglalja, az akkádok és az amoriták a sumér írást és kultúrát vitték tovább, majd erre a

kultúrára épült rá az asszír birodalom: „A sumér nép alávetetté vált s részben elvándorolt észak, északkelet és északnyugat felé, részben beolvadt más népekbe, a nyelve azonban, mint a szent iratok nyelve, sokáig fennmaradt és számos más nyelvre hatott.”²⁶

A zsidó történelem és az Ószövetség megkérdőjelezése

A nemzetiszocialista hungarista ideológia legfőbb ellenségképe a totális megsemmisítésre ítélt zsidóság. Bakay a zsidóság teljes ókori történetét negligálja. Az egyiptomi fogságot és kivonulást, ill. József történelmi szerepét a könyv fülszövegében mindössze ezzel a rövid mondattal „tudja le”: „Csak legendákról van szó, mert sem Mózesről, sem a zsidók csodákkal teli kivonulásáról semmiféle történelmi adatunk nincs.”²⁷ A kiadvány végén található szómagyarozatban, a Böngészőben lényegében tovább ismételteti ezt a tételt. A Biblia címszónál ezt írja: „Az ótestamentumi személyek és események zöme nem történelmi tény, hanem szent legenda (Ábrahám, Jákob, Mózes, egyiptomi fogság, izraeliták egyiptomi tartózkodása, Kánaán egyiptomi tartomány volt, nem zsidó terület).”²⁸ Dávid király kapcsán a zsidó királyságot is nemlétezőnek tekinti: „A történelmi és régészeti tények a zsidó hagyományokat nem igazolják! Sem Saul, sem Dávid, sem Salamon király dicső tetteinek nincsen nyoma.”²⁹ Az egyik legrégebb zsidó város, Jerikó eredetét is kétségbe vonja: „A kánaáni városok egyike, amelyekben azonban a zsidó hagyományokkal ellentétbe nem éltek zsidók a Kr. Sz. e. 13. században és később sem jó ideig.”³⁰

Szálahi Börtönaplójának passzusaival megdöbbentő párhuzamot mutat ez a megközelítés. A hungarista vezér a zsidóság történelmi jelentőségét, melynek középpontjában az egyistenhit bevezetése és az első egyetemes etikai szabályozás, a tízparancsolat megalkotása áll, egyszerűen letagadja. Az Ószövetséget nem ismeri el a kereszténység előzményeként: „Az Ószövetség a legbölcsebb ostobaság és a legostobább bölcsesség, melyet írtak, hittek. Krisztusnak semmi, de semmi köze hozzá.”³¹ ... Keresztényvallás és zsidóvallás között olyan a különbség, mint az igaz Egyisten-hit és a primitív népek babonáikon nyugvó egyistensége között. A Mózes-hit lehet minden, csak nem vallás. ... Az Ószövetség Istennek a zsidók iránti megvetésének története és írása. Az Újszövetség Isten megvetésének szentesítése.”³² Baráth Tibor művének is központi gondolata az egyetemes emberi kultúra alapjának, a zsidó-keresztény kultúrkörnek a zsidóságtól való elvitatása.

Az egyiptomiak is magyarok lennének?

Bakay az ókori Egyiptom története kapcsán is azt sugallja, mintha lett volna valamifajta köze a magyarokhoz: „Igen különös és nagyon fura, hogy azt kellene elhinnünk, hogy mind a sumér, mind az egyiptomi nép egyszerűen és nyomtalanul eltűnt a történelem színpadáról. Ez nagyon valószínűtlen, tehát minden erővel tovább kell kutatnunk.”³³ A képtelenségek halmozása miatt nem mer annyira kiállni az egyiptomi-magyar megfeleltetés mellett, mint a sumér-magyar mellett, ezért inkább nem foglalkozik a témával. Az előzmények vizsgálatánál azonban nem szabad elfelejteni, hogy Baráth Tibor az egyiptomit - magyarnak tartotta: „A keleti ősnyelv és a magyar nyelv viszonyát eddig csupán a mezopotámiai ággal kapcsolatban fejtegették; az egyiptomi magyar ág helyzetével tudtommal nem foglalkozol senki. Utóbbi vonatkozásban tehát magamon kívül nincs kire hivatkozzam és támaszkodjam. Telekiné Kovács Zsuzsanna, aki szumír nevek olvasására vállalkozott, határozottan azzal a benyomással fejezte be munkáját, hogy e szövegek világosan mutatják, hogy a magyar nyelvet úgyszólván mai kifejlett formájában beszélték és írták Mezopotámiában Kr. e. 1000 és 3000 között (Krónika, 1956 június). E sorok írója legbehatóbban egyiptomi szövegekkel foglalkozott és azok között mindenestre tucat számra olvasta a pompásnál pompásabb magyar mondatokat ma is jól érthető magyar nyelven. Ha tehát a mezopotámiai és egyiptomi

nyelv ugyanaz az ősnyelv és az egyiptomit és a mezopotámiait is lehet magyarul olvasni, akkor abból világosan következik, hogy a régi keleti ősnyelv, az úgynevezett szumír és az úgynevezett egyiptomi nyelv szabályos magyar nyelv volt.”³⁴ Zavaros etimológiai fejtegetéseivel is ezt kívánja alátámasztani: „az egyiptomi király legfontosabb királycíme ‚Est Ura‘ volt. Az egyiptomi király népe is UNI: Huni volt, a király maga ANER: Honúr vagy Hun úr és ONOK-AROK-URA: Hungarok ura.”³⁵ ... A Hon, Honúr, Honós, Honokura és képzett alakjai a Régi Kelet másik legfontosabb területén, Egyiptomban is megtalálhatók és ott is ugyanaz az értelmük. A legrégebb idők egyik ismert személye a predinasztikus kor utolsó királya OS-IR: Ős-úr volt, akinek nevét a kézikönyvek az egyiptomi írástól eltérőleg a görögösen csengő Osiris alakban használják.³⁶ ” A piramisépítető Mykerinos fáraó nevét „Magyar Honós királynak” magyarázza.³⁷ A Halottak Könyvének 144. fejezetében lévő passzus megértéséhez pedig a következő kulcsot adja: „a szöveg egy buja nőről szól, akinek SEKHET BASTRA. A dolgot magyarul megértjük és az egyiptológusok is tudják, hogy az illető nő termékenységi szolgálatban állott és testével szolgálta istenét. Ezt különben az illusztráció is kétségtelenné teszi. A férfi leírása, aki e papnőnek udvarolt: TEKA, HARS S A PUSA REMK, AKAR E ME T(OSNU), továbbá, hogy ő HARPU KAKASH ARUSH A BAIU. Az erotikus szöveg pontos értelme kiderül, mihelyt a mi helyesírásunkkal tolmácsoljuk, kipontozva az ildomtalan részeket: -Töke, here s a f... remek, akar ő ma b...ni; Harapó kakas, erős a bája.)”³⁸

A kaukázusi szkíták

Az ötödikes tankönyv fontosnak tartja felhívni a figyelmet a Kaukázus térségére is. Itt „igen ősi kultúrák virágoztak, olyan hatalmas államok, mint Urartu (mai Örményország és Törökország földje). Urartu nemcsak szembeszállt Asszíriával, de többször le is győzte azt! Nekünk, magyaroknak, is közünk van a Kaukázushoz, kivált a szkíták és a hunok révén, akik rokonaink voltak.”³⁹ Urartu létrejöttét Baráth Tibor így írja le: „A Kr. e. 7. század elején az őshazai magyar politikai láthatár teljesen elborult s a jövő reménytelennek látszott. ... Az Őshaza keleti felében élt magyarság is nagyon megfogyatkozott, a babiloni magyarok elpusztultak, Mezopotámiában a szemita lakosság alkotta már a többséget s a nemzeti gondolat a rendszeres deportálások és új népelemek behozatala által mindenütt meggyengült. Ilyen körülmények között a felszabadítás munkája főleg és elsősorban arra a magyar nyelvű tömbre hárult, amely a Kr. e. 7. században a Kaukázus völgyeiben és a Kaspi- Oxus vidékén (Turánban) gyülekezett s helyi néven méda, szkíta és huni néven volt ismeretes. A Kaukázus vidékén élő magyar nyelvű törzsek politikai és katonai összefogását a Van- tó és az Urmia- tó környékén megszállt részek indították el a Kr. e. 13. században, amikor Urartu (egyenes szórendben Erdő Ura) néven országot szerveztek.”⁴⁰ A kaukázusi szkíták betörései veszélyt jelentettek az asszírokra, perzsákra (Dareiosz nagykirályt is legyőzték) és az ókori zsidó lakosságra is. Érdekes módon az Őszövetséget eddig szisztematikusan tagadó Bakay most Jeremiás könyvének sorait idézi (ezzel saját korábbi állításait cáfolja meg). Nem nehéz észrevenni a kontextusból a rejtett antiszemita felhangot, mely a végső leszámolást előlegezi meg: „Vonuljatok megerősített városokba! / Meneküljetek! Ne késlekedjete! / Mert veszedelmet hozok észak felől, / rettenetes pusztulást. / ... Lovasok és nyilasok jönnek! / Egy távoli nemzetet szabadítok rátok, / Isten háza! – mondja az Úr. / Egy legyőzhetetlen régi nemzetet, / ... Tegze olyan, mint a nyitott sír, / s mindannyian hősök! / Egy hatalmas nép tör elő. / ... kegyetlen és nem ismer könyörületet...”⁴¹ Baráth Tibor ugyanezen szövegrészből kissé bővebben idéz és a magyarázat is megegyezik: „A több mint félezer év óta büntetlenül nyúzó és gyilkoló asszír népet halálfélelem fogta el. Reszketve vették a szárguldó lovasokról szóló híreket és minden percben várták az íjat feszítő, lándzsát lengető méd, a káldi és egyéb katonák megjelenését. Jeremiás próféta Júdában így jövendölt: "Ezek íjjal és lándzsával

jönnek, ezek kegyetlenek és nincs irgalom. Hangjuk zúg, mint a tenger és lovakon utaznak" (Jeremiás VI 23; 87m 512). Habakuk szerint a káldiak "rémesek és félelmetesek . . . lovasaik szerte fognak ágazni és jönni fognak messze vidékről, szinte repülve, mint zsákmányára siető sas. Jönni fognak mindnyájan,; hogy erőszakot vegyenek: orcájuk keleti szélként fogja felszívni és összegyűjteni a foglyokat, miként teszi a homokkal" (Habakuk I 7-9).⁴² Bakay könyve szerint a szkíták egy példátlan mértékű fejlődéshullámot indítottak el: „A világtörténelem nagy horderejű változásainak nem kis részét a szkíták, a hunok, az avarok, a türkök és a magyarok vezették be.” Példának a nyereg, a kengyel, a reflexíj, a nadrág, a fehérnemű viselete, a villa és a kanál feltalálását hozza fel.⁴³ Mint a „megtelepedett életmódot folytató, állattartó, lovas népek” a szkíták is „magas kultúrával” rendelkeztek. Ezt támasztják alá a temetkezési szokások, „a sírok gazdagsága és rendkívül magas színvonalú állatábrázoló művészet (ún. szkíta állatstílus)”.⁴⁴ A szkíták fontosságát messze a görögök elé helyezi Bakay, európai mivoltunkat és az európai hagyományok fontosságát kérdőjelezve meg ezzel: „A perzsák (Dareiosz) hadat viseltek a görögök ellen, de ezek az események bármennyire is fontosak Európa népei számára, nekünk közel sem jelentenek annyit, mint a szkíta-perzsa a szkíta-görög kapcsolatok.” (A mondat vége nyelvtanilag is kívánnivalókat hagy maga után.)⁴⁵ ... „Természetesen nagyon fontos és igen jelentős az antik világ műveltsége és hagyatéka, ezen belül kivált a görögöké, ám nekünk magyaroknak sokkal fontosabb megismernünk a kincses Keletet, mert mi onnan származunk, mert mi Kelet népe vagyunk, mert a mi múltunk nem a zsidókhöz, nem a föníciaiakhoz, nem a göröghöz, nem a rómaiakhoz kapcsolódik, hanem a szkítákhoz, a szarmatákhoz, a hunokhoz, az alánokhoz és a kazárokhoz.”⁴⁶ A szkíták nyelvét is a magyarral rokonítja: „Lehetséges, hogy az ősmagyarhoz hasonló nyelvűek voltak a szkíták? Igen, ez lehetséges, noha még nem bizonyított, jöllehet régen az ősi magyar írást, a rovásbetűs írást, egybehangzóan szkíta betűs írásnak nevezték.” Szamosközi István a 16. sz.-i megállapítását veszi alapul, azzal a szándékkal, hogy a szkítákat és a székelyeket azonosítja: „Erdélyben van még bizonyos hazai írásmód, amely régi őseikről, a szkítáktól, sok századokon keresztül szállott át a maradékra s ezt az Európába keletről behozott írásukat máig is fenntartják. Később ezt az írást szittya-hun írásnak nevezték, amely 9 magánhangzóból és 24 mássalhangzóból áll.”⁴⁷ Tétsi János 1708-ban megfogalmazott írását is felhossa ennek hangsúlyozására: „Nem hitel nélküli hagyomány, hogy a magyarok Székéthyában tulajdon betűikkel éltek.”⁴⁸

Fajelméleti alapok

Baráth Tibornál a szkíta-székely megfeleltetés kendőzetlenül van jelen, a nemzetiszocialista-hungarista fajelmélet egyik döntő kategóriájával, kerekfejűként meghatározva: „Az embertan művelői a mai magyar nemzetben megemlékeznek egy második embertípusról is, amely lényegében megegyezik az iráni típussal, úgyhogy azzal majdnem azonosnak vehető. E típus országos átlagát 20%-ban állapították meg. A 4. és 5. századi kárpáti magyar népek közül ebbe a csoportba a hunokkal azonos tájról érkezett iráni szkíták (székelyek) tehetők, akiket a hun okmányok is magukkal azonosnak tekintettek és ugyanazon állattal ábrázoltak, mint sajátmagukat. Eszerint az iráni típus (a hun és szkíta) leszármazói a magyar nemzet 48%-át alkotják. ... A koponya alakját a fejindex fejezi ki. Ez az index a felülről nézett koponya szélességének (A) és hosszúságának (B) viszonya, szorozva 100-zal, tehát (A:B) x 100. Három főtypust különböztetnek meg. Ha az index 81 vagy annál magasabb, akkor rövid fejű (brachycephal) típustól beszélnek; ha az index 76 vagy kevesebb, akkor hosszú fejű (dolichocephal) típusról szólnak; ha az index a jelzett két szám között mozog (76-81), akkor középfejűeket (mezocephal) mondanak. Az embertan tudósai szerint Európa első magas kultúráját "Európa I"-et ezek a kerekfejűek alakították ki. ... Az őstörténet kutatója az embertan megállapításából elsősorban azokat tudja felhasználni, amelyek az egyes nemzetek

keretén belül hosszú időn át előforduló embertípusokra vonatkoznak. Ezeket a típusokat a faji ismertetőjelek alapján szokták meghatározni, aminők a bőr színe, a termet nagysága, az orr formája, a szem állása, nagysága és színe, és a koponya alakja felülnézetben.”⁴⁹ A fejméret döntő fontosságú a náci fajelmélet magyarországi képviselőjénél, Méhely Lajosnál is: „a magyar fajta két árnyalata, az ugoros (keleti balti) és a törökös (turáni) magyarság Közép-Európa valamennyi rövidfejű fajtájával, tehát a kelet-balti (ugor), az alpesi és a dinári fajtával harmonikusan keveredhetik, ellenben a hosszúfejű északi, fáli és földközi fajtával való kereszteződés sem antropológiai, sem szerológiai tekintetben nem kívánatos.” A zsidóságot alacsonyabbrendű fajnak határozza meg: „Ismeretes, hogy a zsidó fajta örökléstani értelemben sokszoros korcsnak, polyhybridnek felel meg.”⁵⁰ A Baráth által felsorolt faji jellegzetességek primitív táblázatát pedig a vezető nyilas fajbiológus, Kelecsényi István dolgozta ki. Kelecsényi jellegzetes figurája volt a hungarista pártnak, ahol valóságos zseninek tartották. A Szeged-Szőreg vidékéről, paraszti családból származó tanulatlan húsz-egynéhány éves nyeszlett “csodagyerek” sánta volt, kancsal és dadogott. A világon állítólag először alkalmazott speciális módszerei segítségével tökéletes biztonsággal meg lehetett állapítani, hogy van-e valakiben zsidó vér, akár a legcsekélyebb mértékben is. Kelecsényi nagyon sok szempont mérlegelése után állapította meg a végleges eredményt: „A fenotípusokról táblázatot fektettünk fel, ez a táblázat, ha jól emlékszem 64 vagy 67 olyan különböző tényezőt állapított meg, melyek besorolása döntötte el a fenotípust. Hogy ezen 64 vagy 67 különböző tényezőtől számszerűleg mennyi tartozott az egyes fajtatorzsekbe, ez a számszerűség, már t.i. többség döntötte el az alapfajiságot. A legfontosabb szempontok a következők voltak: a haj (színe, keresztmetszete, rugalmassága, vastagsága), a koponyaméretek, a homlok, a szemöldök, a szemüreg, a szem (színe, fénye), az orr, az orrnyereg, az orrcimpa, a fül, a száj, az orr- és fülszög, arcél, pofacsont, áll, állkapocs, fogak, test, karok, lábak, a test mozgása, a test szőrzete és az alkat. Egy ilyen vizsgálatnál az alfajokat vettük és az alfajokból következtettünk vissza a fajtatorzsra.”⁵¹

Homérosz, a magyar???

Bakay a szkítákkal szembeállított európaiakat legszívesebben magyarnak tekintené: „Csak annyi bizonyos, hogy (a szkíták – N.L.) nem indoeurópaiak voltak, rovásbetűket használtak és ők hatottak a görögökre, nem pedig fordítva!”⁵² Azt a nyilvánvaló képtelenséget is megkockáztatja, hogy nagy valószínűséggel „a Kárpát-medencéből indultak útjukra az első görög nyelvű törzsek, az akkhájok”, akiknek „szoros kapcsolatuk volt a szkítákkal, a perzsákkal, majd a macedón Nagy Sándor hódításai révén a közép-ázsiai és a Fekete-tengeri népekkel.”⁵³ Az etruszkokról pedig azt írja: „Honnan jöttek a csodálatos kultúrájú etruszkok? Nem tudjuk.” Etruszk virágkor, a 6-8. század időintervallumából, amely megegyezik az eurázsiai szkíta korról, ezt a következtetést vonja le: „Az etruszkok is hatalmas halmok, kurgánok alá temették a halottaikat s éppen úgy tették a kelták is a Krisztus születése előtti 6-4. században.”⁵⁴ ... De kurgánok például az indoeurópaiak által lakott Görögországban, egyáltalán nincsenek! És a kelták vagy a gallok eredetét és nyelvét vajon pontosan ismerjük? Sajnos, nem. Városaik szinte már a mi korunkat idézik, olyan korszerűek voltak! Ugyanakkor kortársai és vetélytársai voltak a szkítáknak. A kelták magasrendű művészete, a druidának nevezett papjaik vallásos szertartásai számos rokon vonást mutatnak a keleti lovas népekkel. Így pl. a kelták is fehér lovat áldoztak a Teremtő Istennek és ősi írásuk rovásírás volt.”⁵⁵ Baráth Tibor mind a görög, mind az etruszk, ill. római kultúrát magyarként írja le, ehhez tudománytalan etimológiákat és párhuzamokat használ. A történelmi anakronizmusok tárházát lehetetlen és szükségtelen is lenne mind felsorolni, itt csak a legképtelenebb, a Homéroszról szóló rész álljon: „Az Odysseát, az Égei-tenger dór utasának kalandozásait Kr. e. 700 táján foglalták görög nyelven írásba. Az eposzt, amelynek összeállítója a Homeros név alatt

rejtőzik, a nyugati szellem első nagyszabású irodalmi megnyilatkozásának tartják. ... A híres munkát mi is elsősorban az ókori görög-magyar viszony megvilágítására fogjuk használni. ... Mi megpróbáltuk a kritikus helyek egyik-másikát a régi magyar gondolkodás szerint elképzelni, a görögül érthetetlen szavakat az összecsengés alapján magyarul elgondolni s ekkor kiderült, hogy Homeros ellenállása megszűnt, a részek érthetővé váltak, de mivel az előadás nyelve görög, abban a dolog csattanója elsikkad. Mint magyarul elgondolt és bizonyára eredetileg magyarul előadott, de utóbb görögül leírt munka pontosan beleillik abba a kétnyelvű, kétnépű, meglehetősen laza erkölcsű világba, amely a Balkán-félszigeten a dór bevándorlás után kialakult. Az Odyssea témája a folytonos utazás, az ide-oda hányódás, vagyis csavargás, főhőse is egy utas, Az Utazó (Odysseus), aki a nevét ENIAUTOS (Honi Utas) formában maga is magyarázza. Amikor már előregedett, Ithakában, a Balkán-félsziget nyugati oldalán lévő szigeten telepedett le atyjától örökölt birtokán. Életének ez utolsó állomásához érkezve, már nem Utazónak mondja magát, hanem így szól: "Az én büszke nevem AETHON", ami alatt bizonyára itthon értendő. A homéroszi jelzők közül néhányat azonnal megértünk, ha őshazai ismereteinket felelevenítjük. Itt van mindjárt a spártai király Mene-Laos jelzője, "aki az égből eredt". Ez arra mutat, hogy az illető egyiptomi lehetett, mert Egyiptom neve volt Égi-Ta. ... Odysseus egy ARNEUS nevű koldussal kel birokra, akit kiskorától kezdve IRUSnak neveznek. Mivel a koldus neve összecseng az Arányos magyar szóval, azért adja neki Homeros az "arányos testű" jelzőt; gyermekkori Irus neve viszont az Erős magyar szóval egyezik, azért kapja a "csodálatos erejű" értelmezést és azt a körülírást, hogy amikor levetkőzött, megmutatkozott hatalmas testi tömege. Telemakos dajkája EURICLEIA, egy Öreg lány volt. Akik a sportban győznek, azok mind erősek és jelesek: az egyik neve ARES, Erős, a másiké ELATREUS, Eleterős és a többiek is Jelesek: OK-YALUS, EURYALUS, ANK-IALUS. Amikor Odysseus az alvilágban bolyong, több régi ismerőssel találkozik, köztük EPIKASTE szép asszonnyal is. Szörnyű dolgot tett ez a nő, mondja Homeros, mert szerelmében saját fiával Oedipussal házasodott össze. Mentsége csak az, hogy nem ő, hanem a fia kezdte a dolgot (innen E-PI-KASTE), aki az apját megölte, azután anyját feleségévé tette. A későbbi írók nem fogadták el a mentséget és Epikaste nevét a JO-KASTE, Anyja kezdte névre változtatták (99m 148 és jzt Epikaste). Amikor Homeros a tengeri jelenségekről szól, azokkal kapcsolatban is magyarul gondolkodik, megszemélyesíti őket és szörnyetegekké teszi. Három ilyen tengeri szörny van: SIRENA, SKYLLA és KHARYBDIS, de egyikük nevét sem lehet a görögből megérteni. Mit művelnek ezek a szörnyek? A Sirena egy éles hang, amelyet egy síró nő ad ki, mondja Homeros, magyarul nyilván Síró nő. A Skylla a tengerből kiemelkedő sikamlós szikla és sikít, talán azért Skylla mert az összecseng a Sziklával. Kharybdis viszont egy rémes örvény, amely magába szívja a vizet, azután újra kiköpi, a tenger hullámozása szerint, pontosan úgy, mintha ott egy szörnyeteg harapdosná a vizet: Harapdosból lett görögösítve a Kharybdis. A magyar etimológia valóban találó. ... Összegezve dolgainkat, mit állapíthatunk meg a Kréta szigetén, az Égei-szigeteken és a Balkánon tett vizsgálódásaink eredményeképpen? Azt a fontos tény, hogy a magyar őshazából, a Régi Keletről, a magyar nyelvű népek igen tekintélyes, magas műveltséget hordozó részlegei Kr. e. 3000-től kezdve az Égei-tenger térségébe költöztek át, ahol kb. Kr. e. 1150-ig államalkotó minőségben, főleg földműves és hajós életformában éltek. E korszak végén szemita fajhoz tartozó néprészek nyomultak be hazájukba, minek következtében sokan tovább vonultak észak felé, Európa más tájaira. A helyben maradtak pedig összeolvadtak a jövevényekkel és létrehozták a sötétes kinézésű, jó kereskedői érzékkel megáldott hellén népet. Hellén öntudat azonban csak a perzsa háborúk és Spárta- Athén küzdelmének lezajlása után, a Kr. e. 5. század legvégén alakult ki, amikor a magyarság balkáni szerepe lezárult." ⁵⁶

A görög kultúra hanyatlását a dór bevándorlókhoz köti, akiket szemita asszíroknak ír le. Az is ellentmond a történelmi tényeknek, miszerint a dórokat „JAVANI, Jáve-honi” névvel illették a zsidókkal együtt. ⁵⁷

Az indiai kusánok

Bakay tankönyvében a szkíták jelentik az összekötő láncszemet a sumérok és a párthusok, az indiai kusánok, ill. a hunok között: „S ezek az emberek (a szkíták – N.L.) nem mongoloidok, nem sinoidok (kínaiak) voltak, hanem europidok, amint a Tárím folyó medencéjébe feltárt sírok, valamint az Altájban és Közép-Ázsia számos más lelőhelyén feltárt temetkezések embertani anyaga egyértelműen bizonyítja. S ez a népesség tovább élt a párthus és a kusán birodalom idején. (Bizonyítékként a temetkezési szokásokat hozza fel. – N.L.) Ez a hagyomány tovább élt az ázsiai hunok, a közép-ázsiai eredetű avarok és a magyarok kultúrájában is.”⁵⁸ A kusánokat egyáltalán nem részletezi, még azt sem írja le róluk, hogy Indiában éltek. Ez az ötödikes gyermekek számára kifejezetten zavaró tényező és tényleg csak az a célja, hogy a szemitákon kívül mindent a magyarral azonosítson. Baráth Tibor soraiból aztán indokolttá válik, miért hozza fel őket Bakay: „Az Indus-völgyében élt árják és kusok nyelvére az első utalásokat a nem-magyar szerzők munkáiban találjuk. Mint említettük, ott szerepelnek ezek a magyar szavak: Úr, Kos, Szín, Barát, Város, Hon, Ta és Hely. Az e szavakból nyerhető benyomásunkat megerősítik az árja- kusok által hátrahagyott földrajzi nevek, amelyek egy részét Ptolemaios alexandriai földrajztudós jegyezte fel A.D. 2. században készített munkájában. Az ő térképein szerepel a Terim-medencében az A- Chasa terület, a Kasia törzs, A- Skatag-Kas hegy és a Kas- Gar város, mindegyik nevében a Kus név valamilyen formájával. Észak-India határtartománya, Kas- Mir ugyanebbe a csoportba tartozik (a neveket mi tagoljuk, hogy a Kus részleget kiemelhessük). Dél felé haladva azonban megszűnnek a Kus nevek és csak India délnyugati szélén, a Gujarat nevű államban találunk egy-két újabb Kutch területet, amely - nagyon jellemzően - mocsaras és sós vizű értéktelen táj, de sorsúzott népnek jó búvóhely. Délen, a félsziget zugában szerepel egy további Kus-hon, Cochin. E kus nevek területi elhelyezkedése megfelel az Indus-völgyi Birodalom 17-16. századi meghódítása nyomán előállt néprajzi eltolódásoknak. Pontosan ilyen elhelyezkedésben találjuk azokat a földrajzi neveket is, amelyek az Indus-völgyi kultúrát létrehozó második faji elemmel, a mediterrán (árja) fajtával hozhatók kapcsolatba. Ez annak a jele, hogy a kusokkal valóban azonos sorsközösségben éltek. Ezek a nevek is a Tarim-medencében kezdődnek, melynek eredeti lakossága árja fajú volt, az Indus- völgyi és iráni kultúrkörbe tartozott és csak a jelen időszámítás 8. századának második felében lett turk népiségüvé (80m 19, 92). Az árja nevek az Ötfolyó vidékén sűrűsödnek, ott találjuk a történelmi nevezetességű Maszúria (angol ~ Mussoorie) és Mazar (Mathura) városokat, amelyek kétségtelenül az ősi Magyar nevet idézik. Innen dél felé haladva a Magyar nevek folytonossága is megszakad, de a Hindu-félsziget alsó, sivatagos részében újra előbukkannak s ott éppen ezek a nevek a legjellemzőbbek. Ott van a Mahar- Ashtra (Magyar Est- Úr) állama, a Mysore állam és a Madra állam s a nagyvárosok is Madúra, Mysora, Madras nevűek, amelyek szintén a Magyar szó és név változatainak tűnnek fel. India északi területén ma is a világosabb bőrű emberfajta az uralkodó típus és ezt várhatnánk a déli, Magyar nevű államokban is. Oda azonban a sötét bőrűek utóbb oly nagy tömegben hatoltak be, hogy típusukkal az árja jellemvonásokat elhomályosították.”⁵⁹

A párthus Jázus

Bakay a párthusokról sem ír bővebben, viszont Jézus zsidó származását viszont nyíltan kétségbe vonja. Az ötödikes tankönyvben ez található a keresztény vallás alapítójáról: „Jézus zsidó származása is kétségbe vonható.”⁶⁰ A Böngésző Jézus címszavánál így részletezi téziséét: „történelmi személyiség volt, egyben Isten egyszülött fia, akinek anyja Mária, nevelőapja Dávid király nemzetségéből való József. Így csak József zsidó volta vitathatatlan.

Születési ideje a keresztény időszámítás kezdetétől hat vagy hét évvel korábbra esett s így keresztrefeszítése is 30-31 körül történhetett. ⁶¹ A könyv más képtelenségeket is állít a zsidóságról, kifejezetten antiszemita indulatok gerjesztése céljából. A középkori rabszolgaságért egy alaptalan, manipulatív rágalommal is az izraelitákat teszi meg bűnbaknak (a Böngésző rabszolga címszava alatt): „A keresztény Európába is virágzott a zsidók kezében lévő rabszolgakereskedés, még a 15. században is, sőt Bonaparte Napóleon is eladott több ezer magyart rabszolgának.” ⁶² A „zsidók” címszó alatt leírtak Nyugat-Európában nemzetiszocialista propagandatevékenység büntényével súlyos büntetéseket vonnának maga után: „Kétezer év óta feszültség van a zsidók és a többi nép között.” A rövid, sematikus történeti összefoglaló konklúziója a következő: „A 19. században számuk erősen megnőtt és kivívtak maguknak sok jogot. Jelenleg Európában, Párizs után Budapest az a város, ahol a legtöbb zsidó él.” ⁶³ A ZSIDÓ SZÁRMAZÁSÚ MAGYAR AKKOR KULTURÁLIS GYÖKEREI ÉS NYELVE ELLENÉRE NEM TEKINTHETŐ MAGYARNAK??? A 6.-os tankönyv „zsidó” szómagyarázata szervesen kiegészíti a korábbiakat: „Sémi (szemita) eredetű népcsoport jellegzetes külső jegyekkel, amely a történelmi ókorban keletkezett vallást gyakorol. Általánosságban elmondható, hogy kereskedelemmel, pénzváltással, hitellel, banki tevékenységgel foglalkozik. Az újkorban a művészetek és a szellemi szabadfoglalkozások is érdeklődése homlokterébe kerültek. 1948-ban a Földközi-tenger nyugati partvidékén megalakult Izrael állam.” ⁶⁴

A nyilas ideológia egyik alapvető tétele Jézus zsidó mivoltának negligálása: Szálasi nemcsak az évezredes antiszemita hagyomány szellemében Krisztus kereszthaláláért tette felelőssé a zsidóságot (holott római bíróság római törvények alapján ítélte el Jézust, római halálennel), hanem még tovább ment, Jézust – a Bibliában leírtak ellenére – egyszerűen nem tekintette zsidónak. Zavaros fejtegetésében – többszörös logikai bakugrással - a történelmi kérdésekben tájékozatlan, kalandos életű festő, Zajti Ferenc „Zsidó volt-e Jézus?” c. több mint ezeroldalas könyvének álláspontját veszi át dogmatikus alapon, axiómaként: Jézus szkíta-párthus herceg volt és a szkíta-párthus nép nem más, mint a sumér nép közvetlen utóda (természetesen az akkádokról, az amoritákról és az asszírokról tudomást sem vesz) és a magyar nép közvetlen elődje. ⁶⁵ Zajti Ferenc magabiztosan állította: „Krisztus nem a zsidóság kikristályosodása volt. Ezt mutatja az egész újtestamentum története, Jézus élete, mely oly ellentétes psychét képviselt a zsidó nép és papi rend lelkületével szemben. Jézus a skythaság köréből és lelkületéből sarjadzott ki. ... Hisz ma is egy világ harcol a túlanyagias sémi psyche előretörése és világhuralmi törekvése ellen.” ⁶⁶ A szkíta-hun-magyar fajt ősi turáni népnek tartotta, aki „bálványt sohasem tisztelt és isteneket sem csereberélt, míg a zsidóság, mint kalmár hálózta be a világot, addig Turán népe, mint hódító fogta át ugyanazon területet. ⁶⁷ ... A skytha faj a zsidóság között sohase jutott vezérszerephez, annál inkább nem uralomhoz.” ⁶⁸ A párthusokat Zajti Perzsiában élő szkítákként határozza meg, etimológiai magyarázata szerint is a párthus perzsa nyelven szkítát jelent. A párthusok a szkíta nyelvet, törvényeket és viseletet is megtartották. ⁶⁹ Jézus ezek szerint galileai szkíta-párthus, ún. „galil-ha-gojim”, a zsidóság által gyűlölt és leigázott szkíta telepes lett volna. Zajti is szívesen használja a goj szót, amely a Talmud félremagyarázásán és helytelen fordításán alapszik. A brutális orosz pogromok elindításához ürügyet szolgáltató, cári titkosrendőrség által hamisított Cion bölcseinek jegyzőkönyve tételezi fel először negatív értelemben ezt a kifejezést. A héber nyelvben létezik ugyan a szó, de ez nem a nem zsidókra használatos alacsonyabbrendű emberfajt, állati szinten lévő emberi lényt jelent, hanem idegent, külföldit, mindenfajta érzelmi felhang nélkül (akárcsak az angol nyelvben a foreigner kifejezés). Zajti is felhasználja csúsztatásaihoz a Talmud helytelen téves fordítását, mikor Mose bar Majemon rabbi állítólagos kijelentését idézi: „Az ember ne barátokkódjék egy bálványozóval, de tiltva van az is, hogy rajta könyörüljön. Ha tehát (valamilyen zsidó) egy kuthaeust életveszélyben vagy a vízbe fúlni lát, nem szabad kimentenie, akkor sem szabad megmentenie, ha halálos

veszedelemben van.”⁷⁰ Baráth Tibor Zajtihoz hasonlóan kiemelt jelentőséget tulajdonít a párthusoknak és Jézus életét is anakronisztikus kontextusba helyezi: „Az a sok magyar szó, ami vizsgálatunk során lépten-nyomon tömegesen elénk bukkant, csalhatatlan bizonyíték, hogy a vallást az ősmagyar népek találták ki, az ókori tudományos fogalmaiknak megfelelően, tehát ők azok, akik az emberi nemet ezzel a hallatlanul nagy léptékű tényezővel, a társadalom és állam tartóoszlopával megajándékozták. Az sem kerülheti el figyelmünket, hogy az általuk megfogalmazott hittételeket az elsőtől az utolsóig átvette a kereszténység, amelynek központi alakjaként azt a Jézust tiszteljük, aki tanuló éveit éppen Egyiptomban, a magyar népek legszebb keleti országában töltötte és akire úgy emlékeztek, – MATAR-IOSra: Magyar jósrá. Az összefüggések szédítő látványt tárnak elénk: kiderül, hogy a kereszténység az ókori pogány magyar világ egyenes folytatása, minden lényegében a magyar szellem világgraszáló alkotása.”⁷¹ A sovinizmustól és faji felsőbbrendűségtől fűtött mondat a nyilas propaganda egyik „legszebb gyöngyszeme”. Az az erőltetett próbálkozás is száralmas, ahogyan a párthus birodalom történetét minduntalan a magyar történelem és az antiszemitizmus kereteibe próbálja gyömöszölni: „Érdemes egy pillantást vetni egy másik nagy szkíta népágra, a Parthi népre is, amely a Régi Keleten az utolsó nagy birodalmat alkotta meg. A Parthinak nevezett nép, az ilyen ország és állam, a Kaspi- tó déli partján lakó árja és kus törzsek vállalkozásából született meg, - innen a Parti-név - akik makedón Nagy Sándor (Alexander) görög uralma ellen sikeresen fellázkodtak és függetlenségüket Kr. e. 250-ben véglegesen biztosították. A királyság területe rohamosan növekedett s a Kr. e. 2. században már birodalommá szélesedett. Felölelte a Kaspi- tótól a Perzsa-öböl és az Oxustól az Indus folyóig terjedő világot. Az állam magja hét nemzetség összefogásából jött létre, a magyar népek vallásban gyökerező szokásának megfelelően. Az alapítók életformája a lovas életforma volt, fő fegyverük az íj és a nyíl. A lényeg e birodalommal kapcsolatban az, hogy magában foglalta a Régi Kelet mindhárom emberfajtájának képviselőit: árjakat, kusokat és szemitákat. Vezetőrétege azonban kétségtelenül magyar nyelvű volt, amit határozottan megállapíthatunk a ránk maradt néhány parthi nyelvemlékből és történetük általános zajlásából. Országalapító királyuk trónneve ugyanis AR- SZAK-ES három egytagú magyar szó: Úr- Szék- Ós összetételéből keletkezett s szó szerint a királyi szék (úr-szék) felállítóját, megszervezőjét jelenti. Mint összetett szó azután 'Országős', azaz honalapító értelmet kapott és a parthi királyok egyik állandó címe lett. Az első országóst, Arszaest (Arsaces) a források következetesen "szkíta férfinak" (vir Scythia) mondják, ami származásának már közelebbi meghatározása. Parthiát a nagyműveltségű Mithra-Dates (Kr. e. 160-137) bővítette birodalommá. E név etimológiája talán 'Magyar Tudós', amint ezt a vele kapcsolatban megőrzött hagyományból (a "nagyműveltségű" jelzőből) is következtethetjük. Utóbb ezt a trónnevet is több király használta. Parthia két legjobban ismert városa, Hatra és Ktesziphon, bizonyára az alapító hét magyar nemzetség emlékét őrzi: 'Hét Úr' illetőleg 'Hét Szép Hona' értelemben. A Parthiak birodalmában egyesített árja, kus és szemita fajú népek vezetése a jelen időszámítás 226. évében kiesett az országalapító Arszaest- nemzetség kezéből. Az történt ugyanis, hogy a birodalom perzsa tartományában a helybeli hűbéres fejedelem, Ardasír, a régi perzsa királyi család leszármazója fellázkodt és függetlenítette magát (A.D. 226-241), majd beháborúban legyőzte törvényes urát Artabánt és egész Parthia vezetését magához ragadta. Ezzel a változással a szemita befolyás került előtérbe, a szokásos véres jelenetek kíséretében. Ardasír levágatta; Artabán király fejét és azt a parthiak egyik templomában közszemlém kiakasztatta. Ugyanő az Arméniában uralkodó kus fejedelmet, Kosroes (Esti Kos Urat azaz a nyugati Kus királyt), az országalapító Arszaest dinasztia leszármazóját csellel megölette. A hazájukból elűzött parthiak észak felé menekültek s egy részük eljutott a Kaukázuson túlra. Az ismét hatalomhoz jutott perzsákról a birodalmat "Új Perzsa Birodalomnak" (A.D. 226-651) nevezték és az a perzsa királyok szemita hagyományai szerint kezdettől fogva világuralomra, az univerzális monarchia megalapítására törekedett.)”⁷²

Bakay az egyetemisták számára készült jegyzetben már leplezetlenül hivatkozik nyilas elődeire: „Az emigráns történetírás jelesebb képviselői 1945 után általában foglalkoztak a párthus-kusán kérdéskörrel (ezek a „jeles képviselők” egytől egyik hungaristák voltak vagy holdudvarukhoz tartoztak; a lábjegyzetben a nyilasokkal szoros kapcsolatot tartó, imródysta Padányi Viktor Dentu-Magyarica 1989-es Turul kiadására hivatkozik – N.L.), igen éles és durva elutasításban csak egyesek részesültek, mindenek előtt Badiny Jós Ferenc, aki már húsz évvel ezelőtt felvetette a római kereszténység egyik legsúlyosabb és legdrámaibb ellentmondását, hogy ti. ha Jézus és szeplőtelenül fogant anyja, Mária zsidó származású volt, akkor a judeo-kereszténység nem a miénk. Badiny Jós Ferenc Zajti Ferencet követte (a lábjegyzetben leírja, „Jézus nem volt zsidó” Zajti a hungarista Pannon Frontban közzétett A galileai Jézus c. írására utalva; azt természetesen kihagyja, hogy a fő összekötő kapocs Szálasi és Baráth Tibor volt – N.L.), de túl is lépett rajta, kivált legújabb munkájával, „A párthus Jézus”-sal. E napjainkban eléggé széles körben ismertté vált munka természetesen még inkább szükségessé teszi a párthusok történeti és régészeti emlékeinek megismerését.”⁷³ A párthus-magyar kapcsolatokat a Szent Korona kapcsán továbbgondoló amatőr Csomor Lajos kapcsán Baráth Tiborra már közvetlenül hivatkozik: Csomor „többször utal arra, hogy a párthusok húnok, valamint -Baráth Tibor könyve (A magyar népek őstörténete – N.L.) nyomán- kijelenti, hogy a párthusok magyarul beszéltek”. A lábjegyzetben Bakay saját korábbi írására, a MIÉP orgánumban, a Magyar Fórumban 1996-ban napvilágot látott „Hazát kell néktek is teremteni – A nemzeti történetírás” c. publicisztikájára hivatkozik, melyben Baráth munkásságát méltatta.⁷⁴ A miskolci Nagy Lajos Király Magánegyetemen ma is forgalomban lévő jegyzet egyértelműen az egyetemista diákok szélsőjobboldali manipulációját tekinti fő célkitűzésének. Tudománytalan, a hungarista kelléktárból vett téveszméi mérhetetlen károkat okoznak és egy torz, fajelméleti alapon nyugvó történelemszemlélethez vezetnek.

Mióta keresztény nép a magyar?

A párthus Jézus mítosza egyértelművé teszi, Bakay a hungarista tézis alapján áll, miszerint „a teremtés magyar mitológiája a kereszténység az ókori pogány magyar világ egyenes folytatása, minden lényegében a magyar szellem világraszóló alkotása”.⁷⁵ Az 5.-es történelemtankönyv erről így ír: „Mondáinkat és a teremtésre vonatkozó hagyományainkat a legutóbbi időkig népünk szóbeli hagyománya őrizte meg. E szerint bátran kijelenthetjük, hogy népünk tudatában nem található meg az indoeurópai népek hagyományaiból oly ismerős sokistenhit. Egy Istenünk van, s nyoma nincs annak, hogy ez valaha másként lett volna.” Ennek bizonyítására későbbi, a kereszténység hegemoniáját elfogadhatni kívánó, „átpolitizált” krónikaszövegeket idéz (Anonymus: „A magyarok csak egy istent imádtak, a világegyetem teremtőjét, a Mindenség urát.”; Képes Krónika – Budai Krónika és Thuróczy János krónikája: „Árpád a kültre ... a mindenható Isten kegyelmét kérte, adja nekik az úr a földet mindörökre.”; Kézai: Lehel-monda: „mi a nagy Isten bosszúja vagyunk”)⁷⁶ Isten nevét, amely szerinte Deimel akkád-sumér szótárában betű szerint ugyanúgy olvasható, mint a Halotti Beszédben, a sumér-hettita „Istanu” alakból eredezteti. Jelentésének etimológiája pedig „egy, egyetlen, első”.⁷⁷ A kereszténység visszavetítése céljából több ponton is ellentmondásokba kényszerül: „Igaz az, hogy a keleti hazát akkor el kellett hagyni őseinknek, amikor az iszlám hitű arabok meghódították egész Közép-Ázsiát a Krisztus születése utáni 7.sz.-ban, mert nem kívántak hitükről lemondani. A magyarok ugyanis sem Mohamed próféta, sem Buddha tanait soha nem vették át! Csaknem két évszázadon át részesei voltak a kazár birodalomnak, de nem szolganépként, hanem államalkotó szövetségesként s nem elvándorlással igyekeztek megszabadulni a kazár szolgaságból, hanem a kazár vezetőréteg zsidó hitre térése után (800 körül) nem kívántak osztozni az ortodox zsidó vallás

kötöttségeiben, ezért elváltak a kazároktól és birtokba vették Attila nagykirály örökségét, a Duna-Tisza vidékét. Egy részük felköltözött a Volga-vidékre, ők lettek később Juliánusz barát magyarjai. ... Őseink nem sámánhitűek voltak, mert a sámánizmus nem vallás. Voltak táltosaink, de ők nem sámánok, hanem tudós emberek, akik közvetítettek a teremtő Isten és az emberek között.”⁷⁸ A 6. osztályos tankönyvben is a kontinuitást igyekszik kimutatni: „A magyarok ismerték a keresztény tanításokat. Még az avarok sírjaiban is szép számmal voltak keresztiek és keresztény jelképek, a magyarok sírjaiban pedig több tucatot találtak a régészek.”⁷⁹ A gyermekek kereszténységről alkotott képét tovább bonyolítja az, hogy a „A csíksomlyói búcsúban” feliratú kép található mellékletként, anélkül, hogy utalna valós kialakulására. Az újkorban kialakult zarándoklatnak semmi köze nincsen a kereszténység I. István előtti feltételezéséhez.⁸⁰

A hunok

Az eddigiek tükrében nyilvánvaló, a hunokat is magyarokként határozza meg Bakay. Hosszasan részletezi az ázsiai hunok, a hsziung-nuk történetét, akik „Attila hunjainak a testvérei” voltak és támadásaik ellen építették fel a kínaiak a Nagy Falat.⁸¹ Az európai hunok és a magyarok azonosságára a krónikáink által leírtakat hozza fel, melyek szerint „Attila családjából származott Álmos és Árpád” (ezek a családfák többnyire legitimációs céllal szerepelnek a később keletkezett krónikákban), következésképpen a „magyarok és hunok testvérnépek” A történettudományt súlyosan elmarasztalja azért, mert ezt a testvériséget, rokonságot „a mai történettudósok mindenáron cáfolni igyekeznek”.⁸²

Népvándorlás

A népvándorlás bizonyított tényét (egyértelmű, hogy a gótok, a vandálok, a hunok és a magyarok dominóelv-szerűen özönlöttek nyugat-Európába) a tankönyv egy nyelvtanilag is hibás mondatral bevezetve kérdőjelezi meg: „Szólnunk kell itt a népvándorlásnak nevezett eseményekről is, mert azok a történések úgy, ahogyan tanítják, soha meg nem történhetett! Egyetlen nép sem hagyja el, igen súlyos ok nélkül hazáját, az ősi földjét, apáinak sírjait. A mi őseink sem kóboroltak ezredéveken keresztül a füves pusztákon és sohasem voltak olyan műveletlen félállati lények, akik magukat „beszélő embereknek” tartották, míg a többiekről azt hitték volna, hogy nem is tudnak értelmesen beszélni. Aki ilyesmiket állít, az hamis és hazug meséket ad elő. Ezek a tanítások, ezek az elméletek tehát teljesen hamisak és egészében hibásak. Az ugyanis tény, hogy a magyar állam a 9-10-11. században rendkívül erős hatalom volt, amely hatalom uralta egész Európát s ez nem jöhetett létre kóbor nomád hordák rabló kalandozásai révén.”⁸³ A Böngésző „népvándorlás” szócikkében tovább bizonygatja álláspontját: „a történettudomány feltételezése szerint, követve az ókori történetírók közhelyes leírásait, az a nézet terjedt el, hogy évezredek óta vándorolnak a népek keletről nyugat felé. Így tettek volna már a szkíták, a hunok, a szarmaták, a türkök, az avarok, a germánok, a magyarok, a besenyők, a kunok. De hasonlóképpen jártak el a kelták, a normannok (a vikingek), a szlávok, csakhogy ők nyugatról, ill. észak felől indultak útra. Bizonyos népmozgások, természetesen minden korban voltak, ámde egyetlen nép sem hagyja el súlyos ok nélkül ősi földjét, településeit, temetőit. A keleti lovas népek elvándorlását a legelők kimerülésével és az adott táj elsivatagosodásával szokták magyarázni. Az első ok hamis, a második valós, mégsem szabad összecserélni egy-egy tájegység birtokba vételét a fejvesztetten menekülő, vándorló népek örök mozgásával. A Kr.sz. előtti 8. századtól a Kr.sz.8. századig az eurázsiai sztyeppe övezet egységes világ volt, jóllehet, különböző nyelvű és szokású népek lakták. Az Ordosz-folyótól, az Altajtól a Bécsi-medencéig terjedt Kelet népeinek hatalmas övezete.”⁸⁴ A Magyar Birodalom korabeli víziója gyakorlatilag a mai Oroszországot,

Belorussziát, Ukrainát és az egész Kárpát-medencét felöleli: „A Kárpát-medence szerves része volt annak a hatalmas eurázsiai térségnek, amely Kínától a Bécsi-medencéig tartott. ... A szkíták, a hunok, az avarok és a magyarok keletről érkeztek, de a Kárpát-medencétől nyugatabbra sohasem települtek meg.” A győztes hadjáratok után a kalandozók visszatértek a Kárpát-medencébe, de a nyugati kultúra érdemeinek elvitatása céljából Bakay rendhagyó esetek után is éles szemmel vizslat: „Ilyen kivételek voltak a szarmata és az alán páncélos lovagok, akik eljutottak a későbbi Spanyolországba, sőt Angliába is. A híres Arthur király legendáját ők teremtették meg.”⁸⁵ A kalandozó „hadjáratokat –írja- nem lehet kalandozó rablóhadjáratoknak nevezni, mert egyrészt kiválóan megtervezett katonai akciók voltak, másrészt pedig az volt a legfőbb céljuk, hogy megelőző csapást mérjenek a magyar hazára veszélyes támadások ellen. Ilyen hatalmas katonai teljesítményekre csak a vikingek és az arabok voltak képesek.”⁸⁶ A 6.-os tankönyvben ezekhez a népekhez még a párthusokat is odaveszi: az 55 európai hadjáratához hasonlít „a történelemben csak a párthusok, a vikingek és az arabok hajtottak végre”.⁸⁷ A kalandozások kapcsán a Böngésző „horda” címszavánál többszörös csúsztatással élve ködösít: „A tudománytalan és idejétmúlt marxista történelemszemlélet szerint őskori társadalmi egység. Általában a keleti lovas népekre szokták vonatkoztatni becsmérő jelleggel.”⁸⁸ A magyar hagyományban meghatározó jellegű vérszerződést szerinte magyarul beszélő szavárdok, törökül beszélő onogurok és az iráni nyelvű alánok kötötték (a hét törzsről és vezéreiről egyáltalán nem ír semmit): „A vérszerződés a magyar nép legfontosabb okmánya, mondhatjuk anyakönyvi kivonata, amelynek révén az eredetileg nem-rokon népek örök és felbonthatatlan testvériséget fogadtak egymásnak. ... A vérszerződés egymagában is bizonyítja a magyarság szkíta rokonságát, hiszen a vérszerződés szokását gyakorolták a szkíták, ismerték a párthusok és elevenen élt a hagyománya a magyarság körében még a 16. században is. A jászberényi múzeumban őrzött ún. Lehel kürtje valójában nem zeneszerszám volt, hanem ivóedény (szkíta rython), amely a vérszerződés szent edényeként szerepelhetett. Ezért is tiszteljük annyira.” Ez a feltételezés a történettudomány eszközeivel nem bizonyítható és szintén csak a hamis történelmi tudat kialakítására szolgál.⁸⁹

A Kárpát-medence birtoklásának ősi jogalapja

A 800-as évek végén lezajlott honfoglalást Bakay azzal próbálja semmissé tenni, hogy a magyarok mindig a Kárpát-medencében laktak. Ennek legitimáló ereje a Trianon-problematika kapcsán lesz majd fontos: „A Kárpát-medence 1920 óta már nemcsak a magyaroké, de attól, hogy a világot uraló nagyhatalmak feldarabolták ezeréves hazánkat, nem változott meg az alaphelyzet, hogy ez a föld ősi jogon a magyaroké, amelyről lélekben soha nem mondhatunk le! Úgy kell megtanulnunk, úgy kell a szívünkben megőriznünk, hogy a mai Szlovákiának nevezett ország minden négyzetmétere ezer éven át magyar föld volt.” (Itt a többi ország és az egykor magyarországi városok részletes felsorolás következik.)⁹⁰ Ezt vetíti rá a múltra, mikor azt állítja, –és itt viszont az általa korábban oly szívesen idézett krónikáinknak mond ellent- a honfoglalás, a magyarok betelepülése békésen zajlott, hiszen „a korábban itt lakók nagy része nyelvileg és genetikailag a rokonunk volt”.⁹¹ A Kárpát-medence az ősidőktől fogva megkérdőjelezhetetlenül a „magyarok országa” álláspontja szerint: „Az újabb kutatások alapján lehetséges, hogy a Kárpát-medencében is évezredek óta laktak magyar nyelvű népcsoportok, s talán ez volt az oka annak, hogy őseink végül ezt a térséget választották végső és végleges hazájuknak, ahol mindmáig élünk.”⁹² A hatodikos könyv bevezetőjében az i.e. 500 körüli időszakra teszi a honfoglalás időpontját: „Több hullámban Keletről érkeztek ide őseink, ám az első betelepülő rokonaink legalább 2500 évvel ezelőtt” éltek itt.⁹³

Feudalizmus helyett: a rabszolgakereskedő zsidó bankár mítosza

A hatodikos tankönyv a középkor időszakát teljesen átfogja, de egyetlen helyen sem ír a feudalizmusról és annak alapjáról, a hűbéri láncról. A korszakot meghatározó társadalmi ellentétről, a nemes-jobbágy viszonyáról, az arisztokrácia és az egyházi rend privilégiumairól mit sem ír, viszont minden bajok forrásának a zsidóságot teszi meg. Ezekért a sorokért nemcsak a tankönyv mielőbbi betiltására és forgalomból való kivonására lenne szükség, hanem szerkesztőjének és szerzőinek legsúlyosabb szankcionálására is: „A keresztény Európa társadalmi rendje korántsem volt eszményi ebben a korban. Az emberek két csoportra oszlottak: a szabadokra és a rabszolgákra, akiket a zsidó és a muszlim rabszolgakereskedők szállítottak hatalmas mennyiségben. A zsidó banktőke is ebben a korban született meg, amely aztán, az egyre általánosabb zsidó-ellenesség dacára, mind nagyobb szerephez jutott Európa történetében.” ILYEN RÁGALMAKAT NE TANÍTSANAK ISKOLÁKBAN, MERT A FELNÖVEKVŐ GENERÁCIÓT GYŰLŐLETTEL FERTŐZIK MEG. AKIK ELFOGADJÁK EZEKET A GYILKOS TANOKAT, BÁRMIKOR KÉSZEK LESZNEK ÁRTATLAN EMBERI ÉLETEK KIOLTÁSÁRA IS!!! Nyugat-Európa társadalmának bírálata is a nemzetiszocializmus eszméjében fogant: „A keleti lovas népek mind nyelvileg, mind genetikailag (azaz fajilag – N.L.), mind társadalmi rendjüket illetően élesen különböztek Nyugat-Európa népességétől. A keleti emberek számára hosszú évszázadokon át nem az egyéni érdek állott a középpontban, hanem a közösség érdeke! Az egyéni kezdeményezés visszaszorult. Ha a közösség, a nép élén rátermett, erős akaratú vezetők állottak, rendkívüli teljesítményekre voltak képesek.” A leplezetlen vezérkultuszban nem nehéz a fasizmus Führer-prinzipét felismerni. A meghatározás egésze pedig a történelmi rendszerek közül a nemzetiszocialista diktatúrára illik a leginkább.⁹⁴

A magyar középkor

A tankönyv a középkori magyar történelmet is a sovíniszta történelemszemlélet kialakítására használja. Elnagyolt ábrázolása, közhelyeket egymásra halmozó stílusa egy hamis nemzeti énképhez, torz önértékeléshez vezet el. A Szent Korona történetére, mint nemzeti identitásformáló tényezőre nagy hangsúlyt fektet: „A mi Szent Koronánk ugyanis eredetileg is olyan boltozott korona volt, amint ma is látható. Nem két részből állították össze, s nem a 11. század vége után készült. A hátsó oldalon látható Dukász Mihály bizánci császárt (1071-1078) ábrázoló lemezt ugyanis később tették rá a koronára. A mi Szent Koronánk egészen egyedülálló ereklye, nincs párja a kerek világon. Szent István király után csak az az uralkodó volt törvényes magyar király, akit ezzel koronáztak meg. ... Géza készítette fia, István számára uralkodói beavató koronaként.”⁹⁵ Ezért a „Geobitz”-nak nevezett magyar uralkodó nyilván maga Géza nagyfejedelem és nem I. Géza.⁹⁶ ... A Szent Koronát sem II. Szilveszter pápa küldte, ő legfeljebb csak a szent olajat és áldását adta a magyar királynak Asztrik érseken keresztül.”⁹⁷ I. István ellenfeleiről ezt írja: „Koppány nem pogány, hanem ... Koppány és hívei nem hittek a nyugati világnak és elutasították a római keresztény egyházat, jóllehet, maguk is keresztények voltak.” I. István azért döntött Róma mellett, mert „a keleti keresztény (a bizánci ortodox) egyház feje maga a bizánci császár volt, mint istencsászár, aki minden más keleti uralkodót eleve a hűbéresének tekintett.”⁹⁸ A hűbéres fogalmát azonban nem magyarázza meg, így a hatodikos gyermek nem sokat ért a leírásból. Róma és Bizánc ellentéte sem éleződött még ki ekkor, az egyházzsuzakadás csak fél évszázaddal később, 1054-ben következett be. Erről Bakay kijelenti, „korántsem volt olyan jelentős esemény, mint századokkal később gondolták”. Állítására bizonyítékot nem hoz fel.⁹⁹ A pogánylázadások szabadságharcoként való meghatározása szintén az újkori események ősi múltba való vetítésének igényét fejezi ki: „A magyar nép nem túrta az itáliai és német kalandorok

rémuralmát, hanem fellázadt ellenük. I. András király helyreállította a rendet, a nyugati papokat, lovagokat és tizedszedőket legyilkolni szándékozók ellen keményen fellépett, de ez a lázadás nem nevezhető pogánylázadásnak, sokkal inkább –ősi szokás szerinti- szabadságharcnak.”¹⁰⁰

Forgalomba kerülhet ma Magyarországon ilyen tankönyvsomag?

Nem szabad megengedni, hogy iskoláinkban a nyilasok tudománytalan, káros hatású, antiszemita és rasszista indulatokat gerjesztő elméletet oktassák! Egyáltalán hogyan kerülhetett forgalomba ma Magyarországon ilyen tankönyvsorozat? Több mint egy évtized és majdnem fél évtized telt el az első egyetemi jegyzet, ill. általános iskolai könyv megjelenésétől és gyakorlatilag a Száva Vince vezette Magyarországi Kisebbségek Pártja (MKP) – Magyarországi Nemzeti-Etnikai Kisebbségek Érdekvédelmi Egyesülete (ÉKE) kivételével senki sem tiltakozott. Az MKP-ÉKE 2008.szept.9.-én a Kulturális és Oktatási Minisztériumnak és Hiller István miniszternek a magyar oktatási rendszerben megnyilvánuló rasszizmus és szegregáció megszüntetése érdekében átadott petíciója az első dokumentum, amely a tankönyvsomag azonnali bevonását követeli. Most már csak az illetékeseken múlik a döntés, de ha szükséges, a fenyegetett társadalmi csoportok védelmében az MKP-ÉKE a legmagasabb külföldi fórumokhoz fog fordulni.¹⁰¹

¹ Baráth Tibor (Alsólendva, 1906. aug. 16. - Montreal, Kanada, 1992. febr. 22.) hungarista történész. Tanulmányait Budapesten a Közgazdaság-tudományi Egyetemen és a Pázmány Péter Tudományegyetemen végezte, itt 1929-ben doktorált. Bécsben, Párizsban ösztöndíjasként tanult tovább. 1934-ben a Nemzeti Múzeum tisztviselője lett, majd a párizsi magyar tanulmányi központhoz kapott beosztást. 1940-től a kolozsvári egyetemen a magyar történelem tanára. 1944-ben a nyilas puccsot követően kinevezték a Vallás- és Közoktatási Minisztérium egyetemi ügyosztályvezetőjének. Később különböző párizsi tudományos intézetek munkatársa volt, 1946-1952 közt az északi-franciaországi ipartanács dokumentációs osztályát vezette. 1952 után Kanadában dolgozott. Az 1950-es évektől östörténettel foglalkozott. 1949-1955 között a Nyugati Magyarság c. politikai és „tudományos” szemle szerkesztője és kiadója volt. 1961-ben könyvtárosi képesítést szerzett, majd a montreali nyomdaipari adminisztrációs központ igazgatóhelyettese volt. Több nyugati hungarista folyóiratban publikált. 1945 után az ún. sumer-magyar rokonság alapján álló magyar őstörténeti kutatásokkal foglalkozott. Magyar, francia és angol nyelven 15 kötet történeti munkája jelent meg, ezek nagyjából –sajátos megközelítésben- Magyarország történetével foglalkoznak. - <http://www.angelfire.com/realm3/hmult/barat/mosbar.htm>

² Jövőkutatók – Cigány értelmiségiek mondják, 52.o., Bp., 2002, Gladiátor Kiadó

³ Bakay Kornél Őstörténetünk régészeti forrásai I. c. jegyzete már 1997-ben napvilágot látott a Miskolci Bölcsész Egyesület kiadásában. A II. rész kiadását is ők vállalták, 1998-ban.

⁴ Bakay Kornél – Harangozó Imre – Molnár V. József: Történelem 5. osztályosoknak. Alternatív tankönyv 11-12 éves gyermekek számára. 9.o., Bp., 2004, László Gyula Történelmi és Kulturális Egyesület

⁵ Ua. 11.o.

⁶ Ua. 7.o.

⁷ Ua. 8.o.

⁸ Ua.15.o.

⁹ Ua.11.o.

¹⁰ Bakay Kornél – Csajághy Gyula – Molnár V. József – Nagy Gyula: Történelem 6. osztályosoknak. Alternatív történelem tankönyv. 187.o., Bp., 2005, László Gyula Történelmi és Kulturális Egyesület

¹¹ Budapesti Közlöny 1944.nov.15. 2.o., 1944.dec.5. 2.o. és 1944.1944.dec.14. 1.o.

¹² <http://www.angelfire.com/realm3/hmult/barat/mosbar.htm> - Baráth Tibor: A magyar népek őstörténete – Előszó, 1.o.

¹³ Bakay Kornél – Harangozó Imre – Molnár V. József: Történelem 5. osztályosoknak. 17.o.

¹⁴ Ua. 22.o.

¹⁵ Ua. 38.o.

¹⁶ Ua. 19.o.

¹⁷ <http://www.angelfire.com/realm3/hmult/barat/mosbar.htm> - Baráth Tibor: A magyar népek őstörténete – Az őshaza történet éghajlata és első gyarmatosai, 27-28.o.

¹⁸ Szálasi Ferenc börtönben írt feljegyzései (1945.okt.23-24.) a nyilasok fajelméletéről. In: Szálasi-per 139-140.o., Bp., 1988, Reform Kiadó

-
- ¹⁹ Bakay Kornél – Harangozó Imre – Molnár V. József: Történelem 5. osztályosoknak. 28-29.o.
- ²⁰ <http://www.angelfire.com/realm3/hmult/barat/mosbar.htm> - Baráth Tibor: A magyar népek őstörténete – A szumér és egyiptomi nyelv egyformán magyar, 35.o.
- ²¹ Szálasi Ferenc: Börtönnapló 1938-1941., 109-110.o. (1939.júl.6.), Bp., 1997, Budapest Főváros Levéltára és a Filum kiadása
- ²² Bakay Kornél – Harangozó Imre – Molnár V. József: Történelem 5. osztályosoknak. 40.o.
- ²³ Ua. 42.o.
- ²⁴ <http://www.angelfire.com/realm3/hmult/barat/mosbar.htm> - Baráth Tibor: A magyar népek őstörténete. - A Maros-völgyi Tatárlakán felszínre került három agyagtábla egy ókori napvárta alkateleme volt. A korongon magyar nyelvű felirat szerepel., 201-203.o.
- ²⁵ Bakay Kornél – Harangozó Imre – Molnár V. József: Történelem 5. osztályosoknak. 49-50.o.
- ²⁶ Ua. 56.o.
- ²⁷ Ua. 61-63.o.
- ²⁸ Ua. 142.o.
- ²⁹ Ua. 143.o.
- ³⁰ Ua. 147.o.
- ³¹ Szálasi Ferenc: Börtönnapló 1938-1940, 114.o. (1939.aug.28.)
- ³² Ua. 82-83 o. (1939.jan.30.)
- ³³ Bakay Kornél – Harangozó Imre – Molnár V. József: Történelem 5. osztályosoknak. 59.o.
- ³⁴ <http://www.angelfire.com/realm3/hmult/barat/mosbar.htm> - Baráth Tibor: A magyar népek őstörténete – A szumér és az egyiptomi nyelv egyformán magyar nyelv, 34-36.o.
- ³⁵ <http://www.angelfire.com/realm3/hmult/barat/mosbar.htm> - Baráth Tibor: A magyar népek őstörténete – Az őshazára utaló ismert adatok, 23.o.
- ³⁶ Ua. 25.o.
- ³⁷ <http://www.angelfire.com/realm3/hmult/barat/mosbar.htm> - Baráth Tibor: A magyar népek őstörténete – A szumér és az egyiptomi nyelv egyformán magyar nyelv, 36.o.
- ³⁸ Ua. 46.o.
- ³⁹ Bakay Kornél – Harangozó Imre – Molnár V. József: Történelem 5. osztályosoknak. 68.o.
- ⁴⁰ <http://www.angelfire.com/realm3/hmult/barat/mosbar.htm> - Baráth Tibor: A magyar népek őstörténete – Az asszírok bukása, 145-146.o.
- ⁴¹ Bakay Kornél – Harangozó Imre – Molnár V. József: Történelem 5. osztályosoknak. 69.o.
- ⁴² <http://www.angelfire.com/realm3/hmult/barat/mosbar.htm> - Baráth Tibor: A magyar népek őstörténete – Az asszírok bukása, 146.o.
- ⁴³ Bakay Kornél – Harangozó Imre – Molnár V. József: Történelem 5. osztályosoknak. 69.o.
- ⁴⁴ Ua. 76-77.o.
- ⁴⁵ Ua. 71.o.
- ⁴⁶ Ua. 76.o.
- ⁴⁷ Ua. 74.o.
- ⁴⁸ Ua. 76.o.
- ⁴⁹ <http://www.angelfire.com/realm3/hmult/barat/mosbar.htm> - Baráth Tibor: A magyar népek őstörténete - A kárpáti Hunország népeinek fali sajátságai és népnevei. Embertani megfigyelések, 16-17.o.
- ⁵⁰ Méhely Lajos: Fajvédelem és fajnemesítés. 19.o., Bp., 1936, Hekd János könyvnyomdája
- ⁵¹ Szálasi Ferenc börtönben írt feljegyzései (1945.okt.23-24.) a nyilasok fajelméletéről. In: Szálasi-per, 141-144.o.; Vincellér Béla: Szálasi hat hónapja 1944. október- 1945. május Bp., 1996, Volos Kiadó
- ⁵² Bakay Kornél – Harangozó Imre – Molnár V. József: Történelem 5. osztályosoknak. 94.o.
- ⁵³ Ua. 97.o.
- ⁵⁴ Ua. 94.o.
- ⁵⁵ Ua. 96.o.
- ⁵⁶ <http://www.angelfire.com/realm3/hmult/barat/mosbar.htm> - Baráth Tibor: A magyar népek őstörténete - Jegyzet Homeros Odysseájáról, 166-168.o.
- ⁵⁷ <http://www.angelfire.com/realm3/hmult/barat/mosbar.htm> - Baráth Tibor: A magyar népek őstörténete – A Balkán-félsziget magyar lakossága, 164.o.
- ⁵⁸ Bakay Kornél – Harangozó Imre – Molnár V. József: Történelem 5. osztályosoknak. 81.o.
- ⁵⁹ <http://www.angelfire.com/realm3/hmult/barat/mosbar.htm> - Baráth Tibor: A magyar népek őstörténete – Az indus-völgyi kusok, 105.o.
- ⁶⁰ Bakay Kornél – Harangozó Imre – Molnár V. József: Történelem 5. osztályosoknak. 103.o.
- ⁶¹ Ua. 148.o.
- ⁶² Ua. 153.o.
- ⁶³ Ua. 158-159.o.

-
- ⁶⁴ Bakay Kornél – Csajághy Gyula – Molnár V. József – Nagy Gyula: Történelem 6. osztályosoknak. 192.o.
- ⁶⁵ Szálasi Ferenc: Börtönnapló 1938-1940, 109-110.o. (1939.júl.6.)
- ⁶⁶ Zajti Ferenc: Zsidó volt-e Krisztus. 41.o., Bp., 1999, Gede Testvérek Kiadása
- ⁶⁷ Ua. 40.o.
- ⁶⁸ Ua. 75.o.
- ⁶⁹ Ua. 221.o.
- ⁷⁰ Ua. 15.o.
- ⁷¹ <http://www.angelfire.com/realm3/hmult/barat/mosbar.htm> - Baráth Tibor: A magyar népek őstörténete – Néhány szó a Halottak könyvéről , 65.o.
- ⁷² <http://www.angelfire.com/realm3/hmult/barat/mosbar.htm> - Baráth Tibor: A magyar népek őstörténete - A "Parthi" nevű nép magyarsága, 117.o.
- ⁷³ Bakay Kornél: Őstörténetünk régészeti forrásai I. 210.o., Miskolc, 1997, Miskolci Bölcsész Egylet
- ⁷⁴ Ua. 221.o.
- ⁷⁵ <http://www.angelfire.com/realm3/hmult/barat/mosbar.htm> - Baráth Tibor: A magyar népek őstörténete – Néhány szó a Halottak könyvéről , 65.o.
- ⁷⁶ Bakay Kornél – Harangozó Imre – Molnár V. József: Történelem 5. osztályosoknak. 89.o.
- ⁷⁷ Ua. 90.o.
- ⁷⁸ Ua. 129.o.
- ⁷⁹ Bakay Kornél – Csajághy Gyula – Molnár V. József – Nagy Gyula: Történelem 6. osztályosoknak. 45.o.
- ⁸⁰ Bakay Kornél – Harangozó Imre – Molnár V. József: Történelem 5. osztályosoknak. 92.o.
- ⁸¹ Ua. 97.o.
- ⁸² Ua. 115.o.
- ⁸³ Ua. 123.o.
- ⁸⁴ Ua. 151.o.
- ⁸⁵ Bakay Kornél – Csajághy Gyula – Molnár V. József – Nagy Gyula: Történelem 6. osztályosoknak. 27.o.
- ⁸⁶ Bakay Kornél – Harangozó Imre – Molnár V. József: Történelem 5. osztályosoknak.128.o.
- ⁸⁷ Bakay Kornél – Csajághy Gyula – Molnár V. József – Nagy Gyula: Történelem 6. osztályosoknak. 44.o.
- ⁸⁸ Bakay Kornél – Harangozó Imre – Molnár V. József: Történelem 5. osztályosoknak.147.o.
- ⁸⁹ Ua. 125-126.o.
- ⁹⁰ Ua. 129.o.
- ⁹¹ Bakay Kornél – Csajághy Gyula – Molnár V. József – Nagy Gyula: Történelem 6. osztályosoknak. 37.o.
- ⁹² Bakay Kornél – Harangozó Imre – Molnár V. József: Történelem 5. osztályosoknak.129.o.
- ⁹³ Bakay Kornél – Csajághy Gyula – Molnár V. József – Nagy Gyula: Történelem 6. osztályosoknak. 8.o.
- ⁹⁴ Ua. 34.o.
- ⁹⁵ Ua. 48-49.o.
- ⁹⁶ Ua. 56.o.
- ⁹⁷ Ua. 60.o.
- ⁹⁸ Ua. 57.o.
- ⁹⁹ Ua. 61.o.
- ¹⁰⁰ Ua. 69.o.
- ¹⁰¹ www.mkp-eke.hu